UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

28 ТРАВНЯ, 1970.
Число № 22
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
MAY 28, 1970.

НОВЕ НАПРУЖЕННЯ МІЖ ІЗРАЇЛЕМ ТА АРАБАМИ

Збільшення числа совєтських вояків та воєнної техніки в Єгипті та посилені налети єгипетських вояків загострили дуже політичне положення між Ізраїлем та арабськими державами.

За вістками американських кореспондентів, у Єгипті є тепер бл. 15,000 совєтських вояків, які зайняті будовою ракетних баз та обслугою совєтських бойових літаків. Досі збудовано вже 22 бази для вистрілу ракетних бомб «САМ-3». Бази збудовано поблизу Олександрії, Каїру, Асванської греблі та в інших місцевостях.

Ще 23 бази є в будові; заплановано будову дальших 17 баз. Недавно СССР прислав до Єгипту дальших 45 реактивних бойових літаків «МІГ-21» з 90 совєтськими пільотами. 75 бойових літаків перебудовано та пристосовано до потреб. Совєтські пільоти перебрали від єгипетських летунів 28 летунських баз й користуються ними.

Англійські репортери кажуть, що принаймні 12 совєтських летунів згинуло в боях з ізраїльськими летунаму над Червоним морем. Від якогось часу посилилися наскоки єгипетських бомбовиків та бойових літаків на територію Ізраїлю. Давніше єгиптяни обмежувалися до оборони своїх становищ перед атаками ізраїльських літаків.

Напруження зросло значно минулого тижня, як арабські терористи обстріляли поблизу ливансько-ізраїльського кордону ізраїльський шкільний автобус при чому згинуло восьмеро дітей і три дорослі особи, а 20 дітей поранено. У відплату ізраїльські літаки збомбили чотири прикордонні ливанські села, вбиваючи 20 цивільних осіб і ранячи 40. Після цього мешканці прикордонних ливанських сіл почали масово втікати в глиб краю, бо бояться дальших ізраїльських нападів, тим більше, що Ізраїль післав на ливансько-ізраїльський кордон великі танкові частини та піхоту.

Напад на ізраїльський шкільний автобус відбився відгомоном навіть у Ню Йорку, де члени скрайньої сіоністичної організації „Жидівської оборонної ліги" вчинили напад на бюра палестинської терористичної організації «Аль Фатаг» та «Арабсько-американського комітету дії» і важко побили трьох керівників тих бюр.

Командант організації «Аль Фатаг» Я. Арафат звернувся до ЗДА, щоб вони охороняли бюра арабських організацій, бо інакше арабські терористичні організації будуть мститися на американцях, що живуть поза ЗДА.

Генеральний секретар ОН У Тан та Папа Павло VI звернулися з закликом до арабів та жидів, щоб вони не вбивали мирного населення. Одначе їх заклики навряд чи будуть мати значний успіх, бо взаємна ворожнеча між обома сторонами постійно зростає й надходить пора, що навіть якась дрібна причини може спричинити війну на широку скалю.

Повінь у західних областях України

Київське радіо 18 травня подало вістку, що в західних областях України зливні дощі спричинили повінь. Від дощів, що ішли довго, прибула вода в ріках Івано-Франківської, Тернопільської та Чернівецької областей. Окрім величезних матеріяльних шкід, були також жертви в людях. У водах згинуло сім осіб. Вода в Дністрі піднеслася на 3-5 метрів понад звичайний рівець і заляла прибережні села.

Успішний Канадський день на «Експо-70»

Вівторок, 26 травня, був на світовій виставі в Осака "Канадським днем". Того дня прибув туди прем'єр П. Трюдо, який відвідує країни над Тихим океаном, і кілька тисяч канадських туристів. Після промов директора «Експо» та прем'єра Трюдо був виступ французьких танцюристів з Квебеку, естонських дівчат — спортсменок та Королівської кінної поліції на копях, який мав надзвичайний успіх. Понад 8,000 осіб оплескували виступ канадців.

Канадські павільйони на виставці — Онтаріо, Квебеку та Британської Колюмбії — втішаються теж великим успіхом. Їх відвідує щоденно бл. 4,000 осіб.

Оттава не дозволяє на цю виміну

Саскачеванський уряд хотів заміняти три мільйони бушлів пшениці за японський електричний генератор. Федеральний уряд відкинув прохання саскачеванського прем'єр Р. Тачера на таку заміну, бо це може підірвати міжнародньо устійнені ціни на збіжжя.

„Зрештою, клопоти з продажем збіжжя має не лише Саскачеван, а й інші провінції" — сказав міністер О. Лянґ, що в парляменті заступає Канадську збіжеву раду. «Як кожна провінція почне робити збіжеві заміни, то тоді вся політика Канадської збіжевої роди заломиться» — сказав він.

Деякі ліберальні посли оплескували заяву міністра Лянґа. Кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер, скоро завважив, що ці оплески доказують, що деякі посли ліберальної партії не зацікавлені продажем збіжжя західноканадських фармерів.

У ЙОГО АРМІЇ БУЛИ УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ

Помер польський генерал В. Андерс

У Лондоні, 12 травня на 77-ому році вмер польський генерал Владислав Андерс, головнокомандувач польської армії, яку з польських громадян на території СССР створено в час німецько-совєтської війни. До армії брали польських громадян, яких совєтська влада вивезла в глиб СССР, в тому на Сибір, після окупації Західної України в 1939 р. Між вивезеними було також багато українців, які служили в польській армії і з неї дісталися до совєтського полону.

Ген. Андерс, кол. старшина російської царської армії, став генералом у польській армії. В час війни дістався до совєтського полону і пересидів 20 місяців у тюрмі в Москві. Після смерти генерала В. Сікорського був військовим міністром і командантом польських військ, що підлягали урядові в Лондоні. Після відкриття масових гробів польських старших у Катині, що їх вимордували совєти, Андерс ставився вороже до большевиків й таке становище займав до кінця життя.

У другому корпусі ген. Андерса, що воював проти німців в Італії, служило багато українців. Чимало з них впало в бою за Монте Касіно в Італії, де згинуло дуже багато вояків другого корпусу. Число вбитих українців під Монте Касіно невідоме й досі, бо командування другого корпусу таких даних не опублікувало.

Назагал для українських вояків умови в другому корпусі ген. Андерса були важкі. Єдиною заслугою Андерса було те, що він забрав українців із совєтських таборів та частинно з тюрем.

ДРУГА ЗУСТРІЧ НІМ. ПРЕМ'ЄРІВ

У західнонімецькому місті Кассель минулого тижня відбулася друга зустріч західнонімецького канцлера В. Брандта зі східнонімецьким прем'єром В. Стофом. Як видно з офіційного комунікату, зустріч не дала бажаних вислідів.

Єгипет купує канадське збіжжя

Єгипет купив у Канаді більше як 18 мільйонів бушлів збіжжя за ціну 35 мільйонів долярів. Канадський уряд вможливив продаж, даючи єгиптові відповідні кредити.

Канада продала в господарському році 1968-1969 понад 182 мільйони бушлів збіжжя. На 1 квітня 1970 р. Канада мала в шпихлірях один мільярд і 200 мільйонів бушлів збіжжя. В 1960 р. Канада продала 28% всього збіжжя, що його куповано в світі. Тепер Канада продає менше як 23%. Зате Австралія збільшила свою продаж з 14% на 20%.

Фармерські борги

Канадські фармери винні фармерській позичковій корпорації (Федеральна фармерська кредитова корпорація) майже один мільярд і двісті мільйонів долярів. Багато фармерів залягає зі сплатою позик, бо не мають грошей.

При кінці березня фармери не заплатили на час більше як 10 мільйонів долярів. Найбільші залеглості в сплаті позичок мають фармери з Алберти і Британської Колюмбії.

ГАЗОВІ БОМБИ В МЮНХЕНІ

Невідомі люди 15 травня кинули газові бомби до будинку, де міститься видавництво та друкарня газети «Шлях перемоги», і бюра організації АБН. Смердючий газ розплився не лише в будинку, а й по сусідніх вулицях. Викликана поліція зробила порядок.

Припускають, що бомби кинули совєтські аґенти, бо організація АБН недавно видала кількома мовами летючки проти святкування ювілею Леніна.

ТАЄМНА МАПА

Голляндський уряд зажадав від совєтського уряду відкликати другого секретаря совєтської амбасади та пресового аташе з Голляндії. У них знайдено мапу Голляндії із позначеними таємними військовими спорудами. Совєтський амбасадор Дедов назвав домагання голляндського уряду «неприязним ходом, що може погіршити совєтсько-голляндські взаємини».

ВЕЛИКІ ПОВЕНІ В РУМУНІЇ

Небувалі досі повені навістили східну частину Румунії. Вода залила понад півтора мільйона акрів урожайної землі, понад 950 містечок і сіл та 65,000 домів. Понад чверть мільйона людей — без даху над головою. Найбільше шкоди зазнало місто Ґалац при гирлі Динаю. Шкоди для рільничих господарств сягають більш як 60 мільйонів долярів.

Верховний архиєпископ в Англії

БУВ ТЕЖ В ЕСПАНІЇ И ПОТРТУГАЛІЇ

Після прощі до святих місць у Монсераті біля Барсельони в Еспанії та Фатіми в Португалії, верховний архиєпископ і кардинал Йосиф (Сліпий), 8 травня прилетів літаком з Фатіми до Лондону.

На летовищі привітали його церковні достойники та вірні. З летовища верховний архиєпископ в товаристві апостольського делеґата в Англії поїхав просто до української католицької великої церкви в Лондоні, де його привітала поважна кількість українців зі своїм єпископом Августином Горняком, екзархом українців-католиків Великобританії. Владика Августин привітав первоієрарха, а проф. Р. Лісовський від імени мирян передав достойному гостеві — хліб і сіль. Представниця Пласту та представниця українського жіноцтва піднесли верховному архиєпископові китиці квітів.

Закликає до праці

У церкві відслужено Молебень. Кир Августин вітав верховного архиєпископа від імени священників і мирян, а верховний архиєпископ закликав до посиленої праці для Української Церкви та українського народу. Після Молебня вірні підходили до верховного архиєпископа й цілували хрест. На Молебні був також білоруський католицький єпископ Чеслав Сіпович.

Перед приїздом до Лондону верховний архиєпископ відвідав українську громаду в столиці Еспанії

Врочисте вітання верховного архиєпископа в Лондоні відбулося в суботу, 9 травня, пополудні в українській католицькій катедрі Пресв. Скитальчої Родини. Після привітання верховний архиєпископ у співслуженні єпископів Августина Горняка та Володимира Маланчука (з Парижу) відслужив архиєрейську Службу Божу, на якій були присутні кардинал Джон Гінен, апостольський делеґат архиєпископ Доменіко Енрічі та білоруський єпископ Чеслав Сіпович.

Первоієрарх Української помісної церкви висловив признання єпископові Августинові за набуття катедри в Лондоні, яке назвав «найбільшим досягненням української католицької громади в Англії».

У неділю, 10 травня, верховний архиєпископ служив урочисту Літургію в катедральнійй церкві, куди прибуло багато українців з усієї Англії, а навіть з Шотляндії.

Того самого дня в честь верховного архиєпископа, відбувся бенкет у готелі «Гровнер Гавз» з участю понад 500 осіб. У відповідь на привіти, що їх складали йому того вечора представники різних організацій, верховний архиєпископ згадав про свої переживання в СССР та поділився враженнями із відвідин українців у вільному світі.

У другого дня верховний архиєпископ відбув конференцію з понад 30 англійськими журналістами, які ставили йому ряд різних запитів, на які гість відповідав. В англійських газетах появилася звідомлення з пресової конференції та інші відомості.

13 травня верховний архиєпископ відвідав британський парлямент, де зустрінувся з групою лейбуристських та консервативних послів. Після цього було гостина в честь гостя.

З Англії верховний архиєпископ поїхав до столиці Шотляндії Едінбургу. На летовищі його привітали кардинал Ґордон Ґрей з групою шотляндських священників та понад 100 українців зі своїм душпастирем о. М. Матичаком. У римо-католицькій церкві св. Андрея була архиєрейська Служба Божа, на якій було понад 500 осіб з усієї Шотляндії. На Службі Божій був кардинал Ґрей, його єпископ-помічник, шотляндські священики, ченці та черниці. Кардинал Ґрей сердечно вітав українського первоієрарха. Сказав, що верховний архиєпископ може бути гордий із своїх вірних українців, яких він пізнав, коли вони були під його духовною опікою, поки призначено українського екзарха.

25,000 українців

У Великобританії є бл. 25,000 українців. Вони мають свого єпископа Кир Августина. Мають 13 власних церков, а, окрім того, українські богослужби відправляються в 50 англійських церквах. Душпастирську опіку над українцями-католиками Великобританії веде 15 священників. Їм допомагають декілька сестер служебниць.

Відвідини верховного архиєпископа, певно, причиняться до посилення діяльности тамошніх українських католицьких парафій та пожвавлення праці українських суспільно-громадських організацій.

Перед від'їздом до Великобританії наш первоієрарх був у Папи Павла VI.

150,000 робітників підтримують Ніксона

У Ню Йорку, де раз-у-раз відбуваються демонстрації студентів та різних організацій проти війни у В'єтнамі, 20 травня була демонстрація 150,000 робітників, що підтримують політику президента Р. Ніксона. Демонструючі робітники, багато з них у металевих шоломах, з американськими прапорами, несли написи: «Підтримуйте президента», «Геть червоного мейора» (мейор Ню Йорку Ліндзі — проти війни у В'єтнамі).

3,800 полісменів пильнували порядку, але вони мали мало роботи, бо демонстрація відбулася в найкращому порядку. Тільки один противник робітничої демонстрації відважився ставити фізично опір походові.

ВИСТАЧИТЬ СВОЇХ

Американський уряд видав закон, що забороняє канадським громадянам робити демонстраційні походи на території ЗДА. Недавно канадські демонстранти, що протестували проти війни у В'єтнамі, зайшли на американську територію та наробили там бешкетів.

Коротки вістки

• **Цього року в канадських** коледжах навчалося 424,543 студентів. Найбільше студентів (153,882) було в Онтаріо. Алберта мала 35,256, Саскачеван 19,097, Манітоба 23,-328, Британська Колюмбія 40,262 студентів.

• **Канадський уряд** подарував Індії понад 22 мільйони бушлів пшениці, вартости 40 мільйонів долярів.

• **Канада має** в магазинах понад 68 мільйонів фунтів масла, майже двічі стільки, що торік, понад 82 мільйони фунтів спорошкованого молока, понад 23 мільйони фунтів згущеного молока (сметанки) в баньках та понад 61 мільйон фунтів сиру.

• **Генрі Форд II**, якого недавно запросили до СССР і пропонували помагати будувати в СССР велику фабрику вантажних автомобілів, заявив, що його фірма не прийняла совєтської пропозиції.

• **Совєтський** амбасадор в ЗДА А. Добринін заявив урядникові міністерства закордонних справ ЗДА Е. Річардсонові, що СССР візьме до уваги пропозицію ЗДА, щоб СССР та ЗДА зменшили число своїх вояків у Західній Европі.

• **Заступник** секрезря міністерства оборони ЗДА Д. Генкін сказав, що комуністичний Китай випробовує тепер ракетні бомби і через кілька місяців може мати ракетні бомби з атомовими головками, які зможуть летіти на відстань більш як 2,000 миль.

• **Чехо-словацький уряд** відкликав з світової виставки в Осаці, в Японії, чотирьох дівчат, що обслугували гостей у чехо-словацькому павільйоні, та двох секретарок, бо їх підозрівали, що вони хочуть залишитися в Японії. Їх вислано до Чехо-Словаччини совєтським літаком.

• **У СССР** перестали виробляти дезинфекційний засіб «ДДТ» і заборонили вживати його для нищення комах та хробаків на полях, бо він шкідливий.

• **У В'єтнамі** від кулі в'єтнамського вояка згинув американський генерал Дж. Діллярд. Це вже шостий американський генерал, убитий у в'єтнамській війні.

• **Американські** рафінерії думають будувати велетенські підводні судна для перевозу нафтової ропи з підбігунових околиць до ЗДА. Судна, що могли б перевозити 1¼ мільйона бочок ропи нараз, були б гнані атомовою енергією і коштували б між 250-450 мільйонів дол. кожне.

• ЗДА та Італія підписали договір, на основі якого обидві держави погодилися видавати повітряних піратів, якщо вони загрожували життю пасажирів чи обслуги літака.

• **Папа Павло VI** звернувся до Ізраїлю і Ливану зі закликом, щоб в час боїв не вбивали мирних людей.

• **На міжнародній** конференції для міжпляиетних пільотів проголошено, що СССР продасть Франції ракети, за допомогою яких Франція хоче в 1971 р. висилати судна в космічні простори.

• **Кубинський диктатор** Ф. Кастро заявив публічно, що Куба не матиме цього року заповідженого врожаю цукрової трощі — 10 мільйонів тонн — через недбальство кубинців.

• **ЗДА погодилися** продати 16 реактивних бойових літаків Арґентині, а 50 Бразилії, Чіле й Колюмбії. Американський уряд пояснив, що ті літаки продано, щоб „запевнити тим державам національну безпеку".

• **Президент Югославії** маршал Тіто закінчив 78-ий рік життя. Тіто має добре здоров'я і працює ввесь день, як замолоду.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 7 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 14 червня, о год. 2-ій пополудні.

З НЕДАВНІХ СТУДЕНТСЬКИХ демонстрацій у ЗДА: наліво вояк міліції «Національної ґвардії» сидить напоготові з апаратом до розпилювання плачучого ґазу; праворуч — в Вашінґтоні члени американського конгресу ведуть дебату з студентами-демонстрантами.

ЗА ЖИТТЯ ТА ВИВЕРШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ (2)

НА НАШИХ ОЧАХ ВІДБУВАЮТЬСЯ ТВОРЧІ ПРОЦЕСИ

д-р Михайло МАРУНЧАК

У кожній спільноті діють доосередкові й відосередкові рухи. Діється це теж у такому духовому організмі, яким є Церква народу.

1

Найбільша слабість нашої Церкви на цю пору — це її розпорошеність по всіх континентах світу. Різні наші оточення на різних поселеннях, політичні й соціяльні, мали і мають від'ємний вплив на нашу церковну та народну монолітність. Це право і безправ'я великих над малими, яке століттями віднотовують історичні та соціяльні науки. Постійно буде діяти відосередкова сила, що змагатиме засимілювати нашу Церкву. Будуть й інші причини, які некорисно впливатимуть на розвиток нашого церковного життя.

Українська Церква поза межами України може вдержатися тільки тоді, коли вона буде сильна та іммунна. Ця іммунність зроджується не тільки зі самої організованої сили, а теж з її змісту та форми. Це глибока свідомість її вірних та їхніх пастирів, що вони не самі в даній парафії чи єпархії, що за ними стоять десятки й сотні інших в тій чи інших країнах. Це також почуття серця для добра свого брата у Христі, де б він не жив. Така психологічна сила зроджується тільки там, де є єдність проводу та єдність дії.

Відомий англійський письменник та історик Г. Дж. Веллс (†1946) у своєму «Нарисі історії» зробив порівняння між двома стародавніми народами: греками і жидами. Знаємо, що греки, які в старовинну добу дали людству підстави сучасної культури, в новітніх часах неначе розгубилися. Зате жиди, які зазнали цілковитої поразки дві тисячі років тому, перетривали найгірші лихоліття та переслідування і в наші дні створили свою державу. Цю основну різницю між греками і жидами Веллс вияснює так: «Грек завжди був противником іншого грека, а жид завжди підтримував іншого жида. Куди б жид не пішов, він знайшов подібного собі думкою і традицією жида. Він знайшов харч, позику і моральну допомогу».

Такої психологічної єдности треба нам, таку єдність треба творити в нашій Церкві й народі, переборюючи простори й інші перешкоди. З радістю можемо відмітити, що ця наша психологічна єдність таки твориться на наших очах. Боже провидіння бажало, щоб символ цієї психологічної єдности з'явився серед нас в особі Блаженнішого Йосифа, страдника і первоієрарха нашої Церкви. Це він своєю особою, авторитетом, урядом і терпінням з'єднав міцніше страждальну Церкву в Україні з Церквою поза межами України. Він кинув візію монолітности нашої Церкви. У співдії з нашою ієрархією у вільному світі він на II Ватиканському соборі вказав на потребу ієрархічного завершення всієї Української Катлоицької Церкви. Під проводом нашого верховного архиєпископа відбувся синод нашої Церкви, на якому ухвалено конституцію її помісности та поставлено належні основи під властиву патріярхію. Ми, український народ Божий, можемо справді пишатися нашим первоієрархом та владиками, які одним фронтом стали до організованого вивершення нашої Церкви. Ця суцільна постава в останніх тижнях скріпилася додатковою заявою владики, який єдиний стояв ще осторонь.

2

На наших очах, за п'ять останніх років, відбулися такі творчі процеси та ріст психологічного скріплення в Українській помісній Церкві, які в інших обставинах потребують довгих десятків років, а то й століть. Найбільші оптимісти виявилися таки песимістами, бо реальні процеси та факти вийшли далеко поза їхні сподівання. Це свідчить, що ми маємо у проводі мужів, для яких добро Церкви є найвищим наказом. Є в нас теж добра патріотична громада, яка пильно слідкує й допомагає, щоб столітні мрії нашого народу про помісність нашої Церкви стали дійсністю.

Були б ми наївними людьми, якщо б думали, що справа патріярхії Української Католицької Церкви — це вже повністю доспілий овоч. У нашому розумінні — це багатий цвіт на овоч, який нам дали наші владики 4 жовтня 1969 р., коли в Римі проголосили основні ухвали архиєпископського синоду.

Як знаємо з преси, першим приморозком на цей овоч повіяло, на жаль таки з конґреґації Східних Церков. Це не перша для нас «несподіванка». Колись конґреґація для поширення віри, попередниця теперішньої східної конґреґації, довго-довго зволікала, поки зважилася створити українські єпископства в Канаді і ЗДА.

В наші дні східна конґреґація створила в ЗДА на тій самій території дві митрополії, поділивши надвоє Руську українську Церкву. В 1934 р. проти волі української ієрархії Галичини відтяла від Перемиської єпархії дев'ять деканатів і створила окрему адміністратуру Лемківщини. Цієї окремої «опіки» не було, коли в повоєнні роки лемків розсіяно по всій Польщі. Бл. 40 священиків пішло з народом та облуговує його духовні потреби. Ніхто не дбає про священичий доріст для цих вірних Вселенської Церкви. Для них не видано жодної богослужбової книжки.

Коли я в 1968 р. відвідував декого в Польщі, то перший стрічний український священик запитав мене: чи привезли ви зі собою молитовника? В дальшій розмові з цим священиком та іншими я довідався, що для 300,000 вірних, українців-католиків, у Польщі не видано до 1968 р. ні рядка українського релігійного друкованого слова. Ця вітка нашого народу досі не одержала свого ієрарха. Це діється в католицькій Польщі, де діють католицькі духовні семінарії, навіть університет, видається багата католицька преса та література.

Був я у Пряшеві і на Пряшівщині. Там деякі події, яких я був свідком, свідчили про мачушину опіку деяких кіл римської конґреґації. Не є таємницею, що деякі люди в конґреґації пройняті духом «екуменізму» хотіли б піти на поступки коштом східних, з'єднаних з Римом католиків. Щоб у сфері впливів комуністичної системи могла легше розвиватися Римо-католицька Церква, промовчується мартирологія Української Католицької Церкви. Відвідини митрополита Нікодима чи митрополита Філарета привертають до себе більше уваги, ніж арешт єпископа Василя Величковського.

3

Прикро говорити про ці митарства, але ще важче було б нам мовчати й потурати злу. Тому з великою полегшею читали ми заяву Святішого Отця з дня 18 квітня ц.р., в якій він засудив того роду політику ось цими словами: «На нашу думку, щира віднова єности Католицької Церкви і Православної Церкви не може статися коштом східних католицьких Церков, або сумнівними шляхами богослужбової спілки, яка не рахується з вимогами правдивого християнського вчення і може спричинити ілюзії і замішання» («УВісті», Едмонтон, 23 квітня; «Вісті з Риму», 10 травня). Розвиваючи далі слова Папи Павла VI, я б сказав, що з тими, що приписують собі ролю III-го Риму і відповідно до цього діють, ніколи не може прийти до дій щирого екуменізму, тим більше, коли цією політикою керують ще й ті, які взагалі поборюють християнство.

Ми сміємо твердити, що їхній т.зв. екуменізм, включно з поїздками до Риму — це не що інше, як діялектика політичного матеріялізму. Горе тим церковним діячам, що йдуть на гачок цієї політики.

Зовсім інша справа — наше ставлення до Грецької Православної Церкви, а далі — до українських православних Церков у вільному світі. Наше відношення є і повинно бути в майбутньому якнайбільш коректне й щире, а навіть сердечне. Такого ж ставлення до нас ждемо від православних братів.

На цю пору ми — в спорі з керівниками конґреґації за інтерпретацію правних основ. Притримуючись давніх норм до II Ватиканського Собору, конґреґація дивилася на синод нашої Церкви як на «конференцію». Для такого погляду тепер після виснення, опублікованого в «Ль'Осерваторе Романо» 23 квітня з доручення Папи Павла VI, уже нема місця.

Проголошення патріяршого устрою, що відбулося 4 жовтня 1969 р., було законне і для нас воно остаточне. Наша ієрархія сказала ясно: «Виразно ставнувши в час Вселенського собору Ватиканського II на патріярших началах в устрої і правлінні помісної Української Церкви, які — устрій і правління — від віків зберігаються в усіх помісних Церквах Сходу, в тому числі і в Київсько-галицькій митрополії, синод рішає на цих канонічно-правних началах виконувати свою пастирську службу у правлінні Української Католицької Церкви в усіх країнах поселення її вірних під проводом верховного архиєпископа чи патріярха як помісного голови».

Дехто з недовір'ям запитує про конституцію та устрій цієї Церкви. Про це виразно говорить стаття друга архиєпископського синоду. В ньому сказано, що «конституція й устрій українського патріярхату є такі, як інших патріярхатів на Сході, з узглядненням властей Київсько-галицького митрополита до Берестейської унії».

На підставі цитованих двох параграфів, під якими, як вже знаємо, є підписи всіх наших ієрархів, вірні Української Католицької Церкви вже є не тільки членами такої чи іншої парафії, екзархії, єпархії чи митрополії. Всі ми разом є членами помісної Української Католицької Церкви.

Синод, бажаючи, щоб наша помісна Церква, якої первоієрархом є тепер верховний архиєпископ, мала патріярха, вислав письмо до Святішого Отця з проханням підвищити нашого верховного архиєпископа до гідности патріярха. Ми віримо, що Апостольський престіл, відсунувши всі перешкоди, які підсувають різні політичні митарі, зробить рішення на добро Церкви в Україні і в світі.

У Москві живе 13,000 мільйонерів

У Москві живе бл. 13,000 осіб, які є зовсім легальними мільйонерами, себто мають в ощадних книжках принаймні мільйон рублів. Таке твердить Р. Медведєв, колишній член партії. Його статті розповсюднює т. зв. самовидав (саміздат).

У статті «Правда про сучасність» Р. Медведєв, за фахом історик, каже, що сучасний марксизм переживає глибоку кризу.

Клясики марксизму, каже він, твердили, що соціялізм дасть найширшу демократію, нечувану за капіталізму. А ми бачимо, замість поширення демократії, її нечуване звуження, ліквідацію всіх, навіть буржуазних свобід. Марксизм учить, що соціялізм означає ліквідацію бюрократичного держапарату («Держава і революція» Леніна), а насправді ми бачимо зміцнення та поширення цього всемогутнього апарату... За Марксом, соціялізм мав дати нечувану в умовах капіталізму продуктивність праці. Тим часом продуктивність праці в ЗДА два з половиною рази вища, ніж у СССР... Нарешті, марксизм учить, що соціялізм означає перехід до соціяльної рівности, а насправді верхівка партійно-державного апарату потопає в розкошах, мов справжні мільйонери, утримуючи на низькому рівні матеріяльну забезпеченість народних мас.

Подаючи статистику про московських мільйонерів, Медведєв каже, що життєвий рівень совєтського робітника, навіть з врахуванням суспільних фондів, значно нижчий, ніж був 1913 року.

Совєтський лад — то не соціялізм, а державний капіталізм, або бюрократичний капіталізм. Привілеї сучасної совєтської бюрократії перевищують привілеї капіталістів. Її органи пропаґанди день-у-день дезінформують і одурманюють маси. Влада бюрократії — це союз тоталітарного насильства і демагогічної брехні.

ГОЛОВА КОЛГОСПУ ПИШЕ ДО «ПРАВДИ»

Поки готувався проєкт...

Сьогодні, коли ми, нарешті, розмістили наших корів у новому приміщенні, прийшов я додому в глибокій задумі. Радість завершеного потрібного господарству будівництва захмарилася згадками про муки, що супроводили це будівництво. Неначе б то не складна споруда — корівник. Але скільки коштує його побудувати! І все упирається в проєкт, а докладніше — в недосконалість нашої проєктної справи.

Є в Ростові інститу з такою довгою назвою «Сєвкавгіпросєльхозстрой». Отже, 19 березня минулого року наше господарство склало умову з цією організацією на будівництво корівника на 200 голів. Інститут склав розклад робіт. Не дуже ми вірили цьому розкладові, навчені гірким досвідом контактів з проєктними організаціями. А проте надіялись, бо ж проєкт типовий.

Даремні були наші надії. Замість 30 березня, як визначалося розкладом, надійшла до нас кошторисна документація... 4 січня 1970 року. Признаюся чесно, корівник до цього часу ми вже побудували, не дочекавшись проєкту. А як би чекали? Були б, мабуть, ще більші ускладнення. Справа в тому, що в проєкті часто вказуються матеріяли, яких колхоз не може дістати. Залізобетонні прогони чи залізобетонні стовпи «Мєжколхозстрой» доставити не може. Заміняємо ми їх цегляними стовпами, дерев'яними прогонами. Так, до речі, було не тільки з будівництвом корівника, але також при спорудженні свинарників на дві тисячі голів.

Звичайно, такі приміщення служитимуть коротше. Але що вдієш? Незрозуміле інше. Чому під час будівництва доводиться цілий час переробляти проєкти?

А що собою ці проєкти уявляють? Багато з них не задовольняють потреб сьогоднішнього виробництва. Якщо, наприклад, будувати корівник згідно з типовим проєктом, то відразу ж треба думати про будову для зберігання корму. Бож треба на фермі мати бодай дводенний запас. Або візьмемо розподільник концентратів. Де їх поставити? Проєктом цього не передбачено. А скільки випробувань мусіли вистояти тваринoводи з молокогоном? За типовим проєктом він розташований так низько, що під ним ніяк не може пройти возик з кормом. І от таких то горепроєктів нам доводиться чекати місяці й роки.

У статтях, надрукованих у «Правді» під загальним заголовком «З точки зору двох міністерств» вірно ставиться питання про замовників, розпорошення капіталовкладів, послаблення технагляду за будівництвом. Справді, пора об'єднати службу замовників у сільському господарстві в руках обласного управління сільського господарства. Інакше виходить, я вже не пригадую котрий раз, що приходить у колхоз з районного управління сільського господарства телефонограма такого змісту:

«Голові колхозу. Вчасно до... надіслати в управління сільського господарства у двох примірниках прохання на виготовлення проєктно-кошторисної документації на будівництво в 1970 році».

Таке прохання ми вже надіслали. І особливо смішною виглядає чергова вимога на тлі повільного виготовлення проєктів.

Головна причина всіх цих неполадок з проєктами — повна відірваність проєктників від колхозів. Скільки разів запрошували їх приїхати й подивитись, де і як реалізуються проєкти. Але даремно. Ніхто з проєктників не приїхав.

Мабуть, ліпшими мусять бути контакти у проєктних організаціях з нашим підрядчиком «Обмєжколхозстроєм». Справді, навіщо включати у проєкт матеріяли, якими підрядчик не диспонує?

Кожний рік вносить у колхозне село багато нового. Полегшується праця колхозників. Механізуються й автоматизуються трудоємкі процеси. Лише всі ці зміни проходять мимо проєктників.

Так, будівництво починається з проєкту. І пора, нарешті, звільнити колхози від надуманих труднощів і складностей, від бюрократичної тяганини в одержанні найпростіших і життьово необхідних споруд.

С. Пасєков,

голова колхозу «Россия»,
член совєта колхозів,
Жовтневий район,
Ростовської области

переклав ТГЛ

Англомовні батьки покидають Церкву

У Монреалі група англомовних католицьких батьків зреклася католицької віри, щоб дітям відкрити вхід до англійських протестантських шкіл.

Франкомовна шкільна рада, кажуть вони, ставиться до їхніх дітей як до «додаткового багажу», а франкомовні вчителі виявляють свою ворожість.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (8)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Бувайте здорові! Не поминайте злом!

— Їдьте здорові, хай вас Бог провадить!

Навіть до непрошених гостей привикнеш. Нарікав, як прийшли, і жалуєш, коли відходять. Все таки свої люди, хоч і з таких далеких сторін. Тою самою мовою говорять, так само Бога хвалять, — козаки.

Г не одна дівчина притулилася до вишні в садочку, і як вишнею вітер, так нею хитав жаль, і як з вишні дощ, так з її очей на траву скапували сльози... Поїде і може не побачаться більше. Така велика тая Україна, такі непевні часи! Як пес за возом, побігла б за козацьким табором, — куди він, туди й вона; так не пускають. Тут батько й мати, а там старшини. Така то вже нещаслива дівоцька доля. І без кохання годі, і з коханням важко.

Заграли дзвони й заревли на північ від міста гармати. Пролетів кінний козацький відділ і заторохтіла ошклена карита. Мешканці Жовкви прожогом метнулися з хат. «Гетьман їде! Гетьман!»

Кланялися і повними смутку очима відпроважали карету.

Відколи гетьман до Жовкви приїхав, москалі трохи присмирніли. Міщани до гетьманської канцелярії жалуватися ходили і гетьман уймався за ними. Декілька салдатів таки гостро покарали, відрізуючи уха й носи, або пропускаючи крізь вербову алею чи там шпіцрутени. Якщо жалоби не помагали, то за покривдженими жовківцями ставали їх нові знайомі, козаки. Щонайгірших пакісників закатруплено за містом, так що й дійти було годі, хто й коли це зробив.

Тепер жовківці поспускали носи, бо їх протектор вертав на велику Україну.

Гетьманський ридван котився на північ.

Поруч гетьмана сидів Ломиковський, напроти Орлик.

Ридван великий і вигідний, як хата. Дорога нерівна й болотниста, ридван хитався на ремінних пасах, і ніби колисав їх до сну.

Ломиковський позіхав. Орлик рукою затулював уста, щоб гетьман не бачив, що він не виспався.

По гетьмані не пізнати втоми. На його блідім обличчі вицвітали легкі рум'янці, в кутиках уст таїлася злобна усмішка, в очах огники грали.

Як минули останню хату і з садків виїхали на поле, гетьман рукою показав наліво.

Ломиковський і Орлик зазирнули в вікно. Кількасот сажнів перед ними щось мріло, суєтилося, шуміло, ніби хмари, ніби дими, ніби ліс двигнувся з місця і йшов. Козацьким очам не важко було пізнати, — військо!

— Бачите, панове?

— Бачимо, милосте ваша!

— Москалі з почестями випроважають мене.

— І Танського полчани з ними.

—Бо Танський до москалів пристав. Підлабузнювався світлішому, гадав, що мед лизати піде.

— Скоштує він московського меду! — завважив Ломиковський. — Я тому Танському здавна не вірив.

— Чимало таких. Але не гадаю, щоб він там великої слави зажив. Його полк без дисципліни. Не знаю, чи втримає його в руках.

— Додадуть 600 москалів.

— Почесний караул, — і гетьман усміхнувся. — Хотів я зразу провчити Танського і спротивитися. Але гадаю собі, має хтось другий під команду Сінявського йти, так краще, хай його посилають. Бо треба вам знати, хто таке Сінявський з Бережан. Пізнав я чимало тих панів і мушу сказати, що Сінявський не з кращих. Горда і пишна штука, а полководець з нього такий, як з мене архимандрит.

— Чому ж вони таку параду вашій милості роблять?

— Питаєте? Щоб заспокоїти розгніваного гетьмана. Дурні, дурні! Гадають, що піддурять мене... Мазепа обид не забуває.

Крізь поле в напрямі тої дороги, котрою посувався гетьманський ридван, скакало двох їздців. Один на карому, другий на гнідому коні.

Оба в зелених каптанах, з блискучими ґудзиками; на ногах високі чоботи, на головах трикутні капелюхи. З плечей на кінські зади спливали довгі плащі, на опашки вбрані.

Старший через труди мав голубу ленту св. Андрія і по тім здалеку можна було вгадати, що це світлійший князь Меншіков. Невеликий, нетовстий, з гарним, солодко всміхненим обличчям, здалеку виглядав, як хлопчик. Усміхом гетьмана вітав.

Гетьман казав здержати карету. Виліз, а за ним Орлик і Ломиковський.

Їм подавали коней. Гетьман ще не вспів ускочити в сідло, як до нього причвалав Меншіков, а за Меншіковим і той другий їздець, на гнідому коні.

Цей другий був хлопець літ 16, високий і худий, з вузькими грудьми, слабо розвинутий. Лице його, надміру видовжене, з опуким, нереґулярно збудованим лобом виглядало старо й не гармонізувало з рештою тіла. Жовте, аж зеленкувате, робило враження тяжко схорованого і передчасно зв'яленого. Довге, темне волосся, обмокле на дощі, безладно спускалося на ковнір.

Годі було подумати, що це царевич Олексій, син Петра і його престолонаслідник. Не нагадував батька ні зверхнім виглядом, ні поведенням з людьми. Несміливий, ніби перестрашений, викликував скорше милосердя, ніж тую пошану, яка належалася будучому носителеві царського вінця.

Мазепа глянув на царевича і йому зробилося жаль того нещасливого хлопця. Пригадав собі його траґедію, добру маму і жорстокого батька. Батько маму насильно постриг у черниці. Син за мамою тужив. Шукав з нею стрічі. За те батько покликав його в Жовкву, щоб покарати.

І гетьман підскочив конем до Олексія. Поздоровив його. Царевич усміхнувся, якоюсь лагідною і сумною усмішкою, від котрої оживилося, відмолодніло і покращало його негарне обличчя. Малі і круглі, як у риби, уста, ворухнулися, хотіли щось сказати, але нараз здавили в собі невимовлені слова і замовкли.

Царевич побачив, що Меншіков хоче говорити. Меншіков почав:

— Його величество, батюшка, наш наймилостивіший цар і повелитель, здоровить тебе, гетьмане Іване Степановичу, і бажає тобі щасливої дороги. Молить Бога, щоб ти без пригоди вернув додому, де на тебе чекають великоважні діла. Під опіку віддає тобі його величество Олексія, свого сина.

— Будь ласка, князю, передай його величеству цареві мою щиру подяку за його добротливі побажання. Якщо Господь Бог не відмовить мені сил і здоров'я, постараюся сповнити завдання, яке накладає на мене мій важкий уряд, на славу Бога, на добро народу і на вдоволення царя. З великою утіхою приймаю до відома, що його величество цар довірив мені свого сина, котрому я радо послужу, як не чим другим, так своїм досвідом старечим.

Кажучи це, гетьман поклонився царевичеві, а цей ще раз жалісливо всміхнувся і насилу зважився вимовити одно тільки «спасібо!»

— А тобі, світліший князю, — говорив гетьман, повертаючись до Меншікова, — щиро дякую, що потрудився нині, і трудишся не раз, ради моєї маловажної для тебе персони. Не знаю, як дякувать тобі!

Меншіков зрозумів легку іронію, що скривалася в тім компліменті, але вдав, ніби він гетьманові слова приймає щиро до серця. Повернув коня і разом з царевичем, Мазепою, Ломиковським і Орликом під'їхав до війська, котре уставилося чотирикутниками, на лугах і нивах, не жалуючи ні гарної трави, ні зеленого збіжжя, що пропадало під кінськими копитами і під вояцькими чобітьми.

Козаки стояли посередині, москалі по боках; з-заду, під ліском, декілька гармат.

Гетьман глянув і погадав собі: «беруть наших у кліщі. Гадають цілу Україну такими кліщами здавити».

Козаки стояли свобідніше. Тільки передні з них мали однострої, темно-сині чемерки і шапки круглої форми. А там попадалися одяги ріжного крою і цвіту. Видно, що полк був недавній і не добре ще зорґанізований.

Москалі були в довгих темнозелених каптанах з червоними відлогами, одні в камашах, а другі в чоботях високих, добре вимащених. У всіх були довгі «скалкові фузії».

З трикутніх капелюхів трьома струйками спливала цюрком дощівка. Дощ розмочив муку, котрою вони обсипали були своє довге волосся, і на каптани стікало з нього щось ніби рідко розчинене тісто.

Гетьман переїхав попри фронт і покликав до себе Танського.

— Полковнику Танський!

— Слухаю вашої милости!

— Під чиїм ти реґіментом стоїш?

Танський здивовано глянув, але подумав хвилину і відповів: — Під реґіментом його милости гетьмана Івана Степановича Мазепи.

— Пам'ятай же, бо в тебе, як бачиться мені, не дуже кріпка пам'ять!

Не дожидаючися відповіді гетьман махнув на прощання булавою, військо відповіло голосним криком, в котрому годі було дослухатися слів, бо москалі одне кричали, а козаки друге, і гетьман, попращавшися з Меншіковим, вернувся у свою карету.

Меншіков повернув конем до війська, а Ломиковський і царевич подались до того відділу, що супровожав гетьмана.

Орлик їхав біля гетьманової карити.

— Пилипе, — говорив до нього через вікно гетьман, — уважай на Олексія. Я його нарочно не попросив до своєї карити, хоч дощ і хоч жаль мені, що змокне хлопчисько.

— Він дійсно нужденно виглядає. Ніби жалується кожному.

НОВІ ВАСИЛІЯНСЬКІ ЗАКОНИ

о. Василь Зінько ЧСВВ

Минулого року відбувалася в Римі, як знаємо з преси, третя василіянська нарада в справі розвитку та добра всього чину. Вислідом цієї наради стали нові приписи чернечого життя в тім чині за вимогами Другого Ватиканського собору.

Збірник законів, хоч міститься в одній книзі, має три частини: устав, правила і правильник.

Перша частина (устав) — це ідеологічна настанова. Вона складається з двох частин. Зразу подано науку Церкви про християнську святість, а далі — короткий нарис духовного життя за вченням св. Василія Великого.

Всі люди покликані до святости. І про неї мають старатися не лише ченці чи черниці. Святість полягає в діяльній любові. До кращого збереження цієї любови є в християнській системі євангельські ради. Ченці мають становити родину-спільноту, яка має причинятися для користи Церкви і теж людської особи.

Святий Василій уважає, що мета чернецтва — набути святість, повернувшися до первісної ласки, що її людина втратила через гріх. Через хрищення стаємо подібні Христові. Змістом святости-досконалости є любов до Господа Бога і до ближніх. Любов поглиблюється, коли роздумуємо над правдами віри. «Пильним і довгим роздумуванням над величністю Божої слави, високими гадками, безнастанною пам'яттю про Божі добродійства і незмінним бажанням подобатися Богові» душа стає повна любови до Бога і до ближніх.

Велику вагу св. Василій кладе на молитву, що її вимагає навіть у час ручної праці. Навіть нічний час треба поділити на спання і на молитву.

Св. Василій вимагає великої чистоти і стверджує, що любов до ближніх виявляється у спільнім житті. Це відповідає краще людській природі та пособляє виконуванню Божих заповідей. Це також — вияв одности Церкви.

Шлях чернечого життя, за св. Василієм, вимагає зречення власности, пустої слави, життєвих звичок і непотрібного прив'язання. Василіянські ченці мають самовіддано працювати, проповідувати Боже слово, давати добрий приклад ближнім, стати світлом віри.

В Уставі згадано і про минуле чину, що має розвивати всебічну апостольську працю, спряти єдності Церков і на зразок св. Иосафата давати Церкві досвідчених і відданих трудівників.

Друга частина, що зветься «Правила», повторює давні конституції, що були вироблені головно по реформі 1882 року, з деякими додатками. У нових правилах (а) усунено деякі дрібничковості; (б) дододавано деякі окреслення, хоч вони належать до загальної аскези; (в) взято на увагу нові умови і вимоги чернечого життя та душпастирської праці.

Новою частиною є «Правильник», що містить манастирські приписи, які можуть і часто таки зміняються.

Нові василіянські закони не мають «модернізму»; навпаки, вони є поворотом до старого гідного і євангельського духа, що його так уміло накреслив св. Василій, а св. Иосафат підтвердив своїм житятм і кров'ю.

Нехай Господь дасть ласку нашим ченцям сумлінно виконувати ці закони і хай дасть достатню кількість їхніх нових пересмців. З цього буде користь нашій Церкві.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ПРОВІДНИКИ МОЛОДІ

Мене надзвичайно врадувала вістка, що СУСК (Союз українських студентів Канади) уможливив шістьом українським студентам — майбутнім організаторам відбути відповідний курс у Торонтськім університеті. Ці молоді (віком і духом) працівники студентських клюбів, сподіваюсь, зрушать нашу громаду до успішних дальших нових починів, які будуть мати відгомін і в Україні, і в інших країнах поселення. Важне, щоб наші організації в Канаді достатньо піддержали майбутніх керівників нашої молоді.

Роман Громницький, мгр
Едмонтон

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

Виставка Ж. Ласовського у Вінніпезі

Крім видань, наукових конференцій і книжкових виставок з нагоди сторіччя провінції Манітоби (1870 - 1970) Українська вільна Академія наук (УВАН) у Вінніпезі організувала дві мистецькі виставки. Перша збірна виставка мантобських краєвидів і портретів відбувалася в місяцях січні, лютому й березні, друга виставка картин молодого українського мистця Ждана Ласовського з Ню Йорку була в місяцях квітні і травні.

Відкрита ректором мюнхенського УВУ В. Яневим виставка Ласовського тривала в ґалерії УВАН у «Домі науки» до 10 травня. Виставку оглянуло понад сто відвідувачів. Деякі картини Ласовського викликали значне зацікавлення в мистецтвознавців та любителів мистецтва.

ВІД ЦІСАРСЬКОГО НАМІСНИКА КОРИТОВСЬКОГО ДО ЦАРСЬКОГО КНЯЗЯ ҐАҐАРІНА

інж. Микола ФЛЯК

Зі серії історичних нарисів про Самбірщину

Як вибухла війна 1914 року, австрійська влада почала арештувати москвофілів. Намісник В. Коритовський і польська адміністрація Галичини, користаючи з цієї нагоди, стараються знищити український актив Галичини. «Спустити українцям стільки крови, щоб треба було кількадесят років, поки прийдуть до себе», таке гасло кинув один зі старостів Східної Галичини.

За ввесь час приналежности Галичини до Австро-Угорщини, на протязі цілхи 146 літ, не було ні одного старости українського походження. Старостами були завжди поляки. Трапився перший староста - українець аж у час першої світової війни, але на інтервенцію поляків того українця відкликано з його посту.

1

Перед у протиукраїнській нагінці веде сам намісник. Він урядовим шляхом пише прерізні вигадки та обвинувачує увесь український нарід перед центральною віденською владою та перед армією. Недавно Т. Горникевич опублікував документи з віденських державних архівів («Ерайгніссе ін дер Украіне 1914-1922»). Документи, подані в першому томі, показують погану, навіть злочинну ролю В. Коритовського.

Український нарід, писав він до Відня, завжди думав і думає по-русофільськи; коли тільки трапиться нагода, діє в користь москалів. Що ж робити тепер? «Поки москалі будуть розбиті, треба, щоб по краю пройшов кат та усунув зрадників!» Це порада Коритовського (стор. 22).

Коритовський кидає наклепи на українських єпископів. Перемиського владику К. Чеховича зве свідомим москвофілом. Митрополитові А. Шептицькому аж ніяк не міг закинути москвофільства, зате доніс, що він оточує себе москвофільським клиром та що ані митрополит, ані наші посли не мають жодного впливу на населення. Обвинувачує Українських січових стрільців, мовляв, «вони не мають охоти іти на фронт, а з великої організації і великого числа про яке говорилось, їх є тільки 2,400 стрільців». Промовчав цей, позбавлений всякої людської гідности і моралі намісник, що якраз за старанням поляків і його самого дійшло до не бувалого ніде в історії випадку, що держава, яка веде війну, не хоче приймати добровольців. А таке сталося з Українськими січовими стрільцями. З 28 тисяч прийнято тільки 2,400; решті казали йти додому. Була це «далекосяжна» політика поляків, щоб не допустити до створення більшої української військової одиниці.

Для військових австрійських та мадярських одиниць намісник приділив окремих інформаторів: поляків або «русинів» — москвофілів, яких завданням було нищити українців.

У Самборі таким денунціянтом був висланий намісником москвофіл Федорович. На основі його фальшивих інформацій арештовано цілий ряд свідомих українців-патріотів у Самборі, Рогатині та околицях. На щастя, австрійський генерал Пфайфер швидко пізнався на фальшах доносщиків. Арештованих звільнено, але не всіх.

Трагічна доля стрінула зовсім невинних наших селян і дочку священника Мохнацького, всіх з околиці Добромиля в Перемишлі. Там відділ мадярських т.зв. гонведів посік на смерть шаблями 42 особи. Між ними не було ні одного москвофіла. Згинула тоді панна Мохнацька.

В армії Гофмана у вішанні наших невинних людей «відзначився» д-р Загурський, званий «вішатель». Це львівський адвокат, «вшехполяк», який був військовим суддею в тій частині.

Чесні люди в австрійській армії з часом зрозуміли облуду політики намісника Коритовського та польської адміністрації. Коритовського усунено, намісником став генерал Коллард; однак адміністрація краю все ж залишилася в польських руках аж до листопада 1918 р.

Дивним було ставлення старшин австрійської, передусім мадярської армій. Вони легко вірили доносам поляків і деяких жидів, але часто не вірили десяткам свідків. Причиною був брак інформацій у тих людей про нас, про нашу культуру, про наші політичні прагнення. Ця ділянка занедбана ще й досі.

Інакше робили наші сусіди-поляки. Ті, де і як могли, обвинувачували і кидали наклепи на нас, а при тім вказували на свою вірність. Згадаю такі праці, як Млинарського, представника Начального польського народного комітету у ЗДА, або Гонсьоровського, який загнався так далеко в брехні, що сказав дослівно, що українському рухові «спряли і помагали росіяни, австрійський відлам віденських політиків; на цей рух почала давати гроші навіть Німеччина». Такі брехливі вістки пускала польська пропаганда.

2

Притоку до протиукраїнської пропаганди давали також вибори до віденського парляменту 1911 року, коли українці Галичини здобули 24 мандати, а Буковина дала 5 послів. Ще гарячіша була дія поляків у виборах до галицького сойму 1913 року, коли українці дістали 33 послів.

Росія, що почала війну, мала успіхи на австро-угорськім фронті, але невдачі на російсько-німецькім фронті. 17 вересня 1914 р. о 8-ій годині ранку появилася в Самборі перша козацька патруля. Громадянський комітет міста привітав російську армію і прохав старшин про належну опіку. Старшини обіцяли, але того ж вечора віддали місто козакам, «щоб погуляли». Почався погром, грабунок домів тих людей, що втекли, розбивання складів і магазинів тощо.

У Старім Самборі подібний погром міста відбувся за два дні, а саме 19 вересня. В Карпатах почались бої. Населення гір зазнало всіх страхіть війни. Фронтовий вояк як одної, так і другої армії був голодний, з'їдав усе, що зміг дістати, реквірував без милосердя, не питаючи, що буде завтра.

В моєму родинному селі Сушиці Риковій фронтові бої були тричі. Раз бої тривали майже чотири тижні. Змаг ішов за гору Кундіську, 668 метрів високу, яку теперішні мапи УРСР чомусь назвали Кундірською. По полях, головно на т. зв. Рикові, обидві армії залишили понад 500 вбитих. Найбільш загинуло з віденського полку, серед котрих було багато т.зв. однорічних.

По селянських хатах повно було ранених. Вмирали без лікарської помочі. В одній з хат, званій «у Панчихи», яка була незамешкана, лежало більш як десять ранених, якими я, як єдиний, що міг порозумітись німецькою мовою, опікувався, як міг і знав. Наші добрі селянки приносили раненим харчі. Були між тими раненими німці, мадяри, босняки. Був також один вояк з російської армії.

Як тільки бій перестав, з'явився російський Червоний Хрест і забрав ранених. Фронт пересунувся далеко на південь аж за Турку. У Старім Самборі організувалася російська адміністрація, на чолі якої був князь Ґаґарін. Він урядував у кімнатах над аптикою. Правою його рукою був студент-москвофіл Шемердяк, що завзято переслідував свідомих і діяльних українців-народовців.

Російська влада відкрила в Самборі курс для вчителів народних шкіл, завданням якого було перевиховати декількох наших учителів та познайомити їх з методами російських шкіл. Згаданий Шемердяк вибирав на цей курс учителів та вчительок зі Старосамбірщини.

«ІНШІ ЕТНІЧНІ ГРУПИ»

Рекомендують рекомендації

У Торонті в Українськім культурнім центрі при вул. Крісті відбулося зібрання представників т.зв. етнічної преси, присвячене розглядові 4-го тому звідомлення Б-Б королівської комісії, що недавно появився в розпродажі. Цей том подає рекомендації в справі мов і культур «інших етнічних груп».

Проф. Яр. Рудницький, член тієї комісії, дав огляд праці королівської комісії й коментував четвертий том. Після доповіді відбулася дискусія. Вирішено написати листи подяки до голів комісії Дантона й Ганьйона. Крім цього, створено комісію для студій цих рекомендацій і дальшої дії.

Подібне зібрання «етнічної» преси під головуванням інж. Г. Редера відбулося в Міжнародному центрі у Вінніпезі. Після дискусії над четвертим томом Б-Б вирішено приступити до студій рекомендації цього тому урядам: федеральному, провінційним і муніципальним.

Вісті з Едмонтону

Відвідини архиєпикопа Гавриїла Букатка

ОБІЦЯЄ ПРИСЛАТИ НАМ СВЯЩЕНИКІВ

Буду старатися, щоб наші єпархії в Канаді, в тому й Едмонтонська єпархія, одержали хоч декількох священиків з Югославії, сказав архиєпископ Гавриїл Букатко, який минулої неділі служив св. Літургію в едмонтонській катедральній церкві св. Иосафата.

Достойного гостя привітав катедральний парох о. протопресвітер Юрій Ковальський. Він назвав Преосвященнішого Гавриїла «символом єдности нашої Церкви». Наші брати в Югославії вже цілі сторіччя зберігають свою віру, мову й традицію. Це живий і зворушливий приклад для всіх нас, сказав о. Ковальський.

Архиєпископ Гавриїл говорив про потребу справжньої християнської віри та взаємної єдности між українцями в різних країнах поселення. Він склав подяку парафіянам катедральної Церкви, які на допомогу потерпілим у Югославії братам склали бл. 1,000 долярів.

Таку ж щиру подяку жертводавцям висловив він у інших церквах та при різних нагодах. Преосвященніший Гавриїл служив богослуження в церкві св. Юрія і св. Василія; відвідав деякі церкви й установи.

Гість мешкав у резиденції Владики Ніла. Він відвідав православного архиєпископа Андрія, мав зустрічі з представниками єпархіяльної управи БУК і ЛУКЖ. Збірку на допомогу жертвам землетрусу організує єпархіяльна управа БУК. Її головою є д-р М. Снігурович.

Відвідав архиєпископ Гавриїл мондерський манастир оо. василіян та едмонтонський манастир сс. служебниць.

Особливо зворушливі були його відвідини в мешканців старечого дому парафії Пресв. Євхаристії. Там архиєпископ вів розмови, розказував про життя в Югославії. Від імени мешканців старечого дому п. Ілля Січкарик подав пожертву на розбудову українських церков у Югославії. Також по 25 долярів дали церковний комітет (п. М. Кітура), відділ ЛУКЖ (п-і И. Кулеба) і відділ БУК (п. В. Духній) парафії Пресв. Євхаристії.

У вівторок 26 травня архиєпископ Гавриїл та його секретар виїхали до Торонта. Едмонтонський єпископ Ніл провожав гостя на аеропорт.

НА ПОШАНУ МАТЕРІВ

З приводу Дня матері відділ БУК парафії Пресв. Євхаристії під проводом голови п. В. Духнія організував баль у «Гіллкрест контрі клаб»-і. Вдала імпреза відбулася 9 травня з участю 203 осіб, як уроженців Канади, так і т.зв. новоприбулих.

Вступне слово з бажанням для матерів сказав голова єпархіяльної управи БУК д-р М. Снігурович, який є парафіянином церкви Пресв. Євхаристії та членом її відділу БУК.

Перед забавою була вечеря. Грала оркестра «Біямонте».

В час забави відбулася розгра базарових нагород, які виграли: 1. о. В. Галярник — Принс Джордж, Бр. К.; 2. Гр. Козовий — Голден, Алта; 3. о. О. Захаріясевич — Голден, Алта; 4. А. Майструк — Чергіл, Алта; 5. М. Зазуляк — Дервент, Алта; 6. П. Кулій — Едмонтон; 7. Т. Глушак — Едмонтон; 8. І. Задорожна — Ніпавін, Ман.; 9. К. Проктор — Едмонтон; 10. Д. Капач — Едмонтон; 11. М. Саварин — Едмонтон; 12. Ю. Чорнодоля — Едмонтон; 13. О. Духній — Вінтербурн, Алта; 14. — А. МекКей — Едмонтон; 15. Ш. Химишин — Едмонтон. Було теж шість нагород вступу, по 5 долярів кожна.

Інженер Теличко йде на відпустку

(пс) На останніх загальних зборах місцевого відділу КУК інж. К. Теличко склав заяву, що після 20 років праці в КУК відходить на відпустку, а його місце представника від ТУС займає інша людина. Про таку зміну в іншому випадку можна б і не згадувати. Але у випадку загальновідомого «Костя Михайловича» (так в Едмонтоні звуть інж. Теличка) згадати треба.

Кость М. ТЕЛИЧКО

Вже довгі роки інж. Теличко став в Едмонтоні наче уосібленням громадського діяча КУК. Змінялись голови, секретарі, скарбники, приходили й відходили делегати до КУК, а Кость Михайлович лишався — незмінний і незамінний. А раз був він — була з ним вся його організація ТУС, була тяглість у праці і досвіді.

Про його заслуги поза КУК не буду згадувати, хоч вони небуденні. До речі, він ще 1962 року одержав шевченківську медалю за громадську працю, і ті, які знають його життя, знають, що недаром.

Та берімо під увагу КУК. В ньому інж. Теличко не тільки був одним із постійних представників, а теж займав різні пости: секретаря, голови ряду номінаційних комісій, голови різних комітетів, голови безлічі зборів, річних і принагідних, референта, доповідача і т.д. Не було ніякої поважнішої дії КУК, в якій Кость Михайлович не грав би поважної ролі. Як член КУК, він брав участь чи не в усіх з'їздах КУК, нарадах централі КУК та інших з'їздах, включно зі СКВУ.

Повертаючись додому, він описував усе в газетах, реферував у радіо, розказував на вічах.

Часто виступав як промовець. Оргнізував віча, різні окремі дії. Працював сам, допомагав у праці іншим.

Людина щирої і погідної вдачі, Кость Михайлович здобув собі довір'я й пошану в усій едмонтонській громаді, не тільки у своєму середовищі. До нього заходили визначні гості, перебуваючи в Едмонтоні, як Ів. Багряний, Улас Самчук, М. Лівицький, В. Кохан та інші.

Дякуючи інж. Теличкові за його великий вклад у діяльність КУК, голова відділу КУК п. Р. Осташевський сказав, що на таких людях, як Кость Михайлович, стоять організації. Для нього вся українська громада стала родиною, для неї він віддавав ввесь свій час, енергію й хист. Заяву цю всі привітали оплесками.

Відпустка Костя Михайловича, сказав голова відділу, сподіваємося, тільки тимчасова. Відпочивши, він знову вернеться до праці в КУК.

Цього сподіваються й інші. Адже Костеві Михайловичеві — тільки 62 роки.

За патріярший устрій

ГРОМАДСЬКІ ЗБОРИ В МОНРЕАЛІ

У Монреалі 17 травня з великим успіхом відбулися громадські збори, на яких висловлено підтримку ухвалам IV архиєпископського синоду. Промовцями були д-р М. Марунчак, голова Крайової ради за патріярхію УКЦеркви, і суддя Василь Данчишин.

Між численними учасниками зборів були теж священики.

Збірка в залі принесла понад три тисячі долярів.

У ресторані «Степ» була зустріч монреальського громадянства з д-ром М. Марунчаком, гостем з Вінніпеґу.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 30 травня:

о 7-ій веч.: сходини Гуртка книголюбів у п-і С. Климкович, 10974 - 116 вул.

* * *

2 - 4 год. попол. у «Сейфвей», 34 вул. — 118 авеню: продаж домашнього печива заходом відділу ЛУКЖ парафії Покрова.

* * *

від 9.30 до 4.30 в „Сімпсонс Сірс" (Парк Пляза) продаж домашнього печива, організована Пластприятом.

* * *

Неділя, 31 травня:

о год. 2.30 попол. в авдиторії катедральної церкви св. Иосафата: річний показовий концерт дитячого садка і чайне поийняття.

* * *

о 8 год. вечора в авдиторії «Алберта коледж», 10041 — 101 вул.: річний концерт учнів вокальної кляси проф. Д. Березенця за його участю. Партію фортепіяну виконують В. Доброліж, П. Лоріо та О. Юрківська. Вхід — за добровільними датками.

* * *

Неділя, 7 червня:

о 4 год. попол. в авдиторії катедральної церкви: річний чай і показовий концерт дітей рідної школи при катедрі св. Иосафата.

BAYDALA Drug Stores
• Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
• Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
• Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Найкраще купите
BEEF
HINDS OF BEEF .... LB. 69¢
SIDES OF BEEF .... LB. 59¢
FRONTS OF BEEF .... LB. 49¢
SIDES OF PORK .... LB. 45¢
RED OR BLUE BRAND
М'ясо порізане, запаковане, заморожене й доставлене до вашої хати
CROWN CITY MEATS
5814 - 111 Street Lendrum 434-2610 Edmonton

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські вісті» ✦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ПЕРШИЙ КРОК УПЕРЕД

Заява римської конгрегації Східних Церков, яку подаємо в цьому числі «УВ», є документом, який свідчить про те, що Апостольський престіл хоче розв'язати питання зв'язку східних помісних Церков з їхніми заокеанськими епархіями. Новий документ опублікований з доручення Папи. Сподіваємося, що це тільки перший крок уперед.

Чи влада патріярха та його синоду простягається теж за океан? Чи може, наприклад, мелхітський патріярх призначати свого єпископа у ЗДА? Про це, як відомо, було досить багато дискусій, навіть суперечок. Східна конгрегація виявляла римську централістичну «непохитність» не тільки супроти українців, а теж супроти мелхітів, які здавна мають власного патріярха.

Тепер становище трохи змінилося. Відтепер патріярх може, навіть повинен, запрошувати заокеанських єпископів на синод. Заокеанський єпископ є членом патріяршого синоду, не тільки запрошеним гостем. Він має право голосу на синоді.

На патріяршій території синод призначає нових єпископів. У заокеанській країні покищо цього не може робити. Недавно мелхітського єпископа в ЗДА призначаив таки Папа. Тепер зроблено невеличку зміну. Призначування заокеанських єпископів далі застережене Папі. Однак патріярший синод може вибирати кандидатів (принаймні трьох) і зовсім офіційно подавати їх Апостольському престолові.

Нові норми стосуються патріярших синодів. Посередньо вони стосуються також архиєпископських синодів. На цю пору в католицькій Церкві є тільки один верховний архиєпископ і тільки один архиєпископський синод, себто синод Української Церкви. Той синод одержує тепер хоч трохи ширшу базу для дії. Наші владики в заокеанських країнах можуть бути членами єпископських конференцій даної країни, бо цього вимагають місцеві потреби. Однак вони передусім є членами синоду власної помісної Церкви, бо цього вимагають потреби загальні та місцеві. Їхня участь у синоді дає їм можливість не тільки вирішувати й вести справи своєї Церкви, а теж мати сильний вплив на призначування нових ієрархів.

Нові додаткові норми в справі патріярших синодів дані тимчасово. Апостольський престіл заявляє, що підготовляє нове законодавство в дусі II Ватиканського собору, згідно зі східною традицією. Якщо так, то майбутня самоуправа мусить бути куди ширша. Покищо бачимо перший крок. Східна конгрегація покинула свою непорушність. Українська Церква, хоч власної патріярхії, мабуть, ще якийсь час не матиме, вже тепер має деяку автономію. Вже тепер може мати організаційну єдність під владою свого архиєпископського синоду.

ІНФОРМУЙТЕ БІЛЬШЕ ВДОМА

Пам'ятають про нас інформатори київського уряду. Інформують і більше хочуть інформувати. Кажуть, за кордон до українців доходять перекручені вістки про Україну. А Товариство культурних зв'язків з українцями за кордоном на те і створене, щоб дбати про правдиву інформацію.

З приводу Великодня побожні кагебісти, що випускають за кордон «Вісті з України», надрукували коротке звернення мирополита Філарета до «віруючих українців». Київський екзарх московського патріярха говорить про мир у світі і, зокрема, вітає українців «поза межами нашої вітчизни».

«Страждання минулої війни, поширювані воєнні дії в Південно-Східній Азії, напруженість на Близькому Сході — в цих святих місцях християнства посилюють у людстві жадання миру. Мир на землі в нашу епоху став невідкладним завданням усіх християнських Церков, усіх людей доброї волі. У наші дні християни повинні з особливою ясністю усвідомити не тільки свою відповідальність за лихо, яке сталося в минулому, але й свій обов'язок не допустити повторення його в майбутньому», пише митрополит Філарет.

«У ці святі дні сердечно вітаю вас, Преосвященні архипастирі, боголюбиві пастирі, чесне монашество, улюблені браття і сестри, з празником Воскресення Христового, що зміцнює нашу надію на вічне життя. Вітаю з празником святої Пасхи віруючих українців, які живуть за межами нашої вітчизни, але душею і серцем не забувають ні рідного краю, ні віри своїх батьків, ні добрих звичаїв своїх предків».

Багато є у світі українців, що не забувають віри своїх батьків, ні добрих звичаїв. Але таких є мільйони передусім в Україні і також мільйони в цілому СССР поза СССР. Чому ніяка совєтська газета, крім «Вістей з України», не понесла цей великодній привіт «віруючим українцям»?

Письменник Юрій Смлоич інформує нас, що одержимо більше інформацій у важливих справах. Наприклад, для інформації українців за кордоном випущено брошуру «Що і як обстоює Ів. Дзюба?» Незабаром, «на прохання англомовних заокеанських українців», ця брошура вийде теж англійською мовою.

Навіщо це? Заокеанські українці, теж англомовні, читали, а як не читали — можуть прочитати, Дзюбу і українською, й англійською мовою. Без допомоги київської брошури знають, що і як він обстоює. Не знають цього мільйони українців в Україні, для яких книжка Дзюби недоступна. Їм потрібно більше інформації, ніж нам.

ЧОТИРИ КУРСИ В САСКАТУНІ

У Саскачеванському університеті в Саскатуні від 6 липня до 12 серпня, в час літньої сесії, будуть чотири курси славістики.

Крім курсу української мови 102 (проф. Ю. Фотій), будуть теж: славістика 120 — огляд слов'янських культур (проф. В. Буйняк) і педагогіка 470 (79) — методика навчання української мови в середніх школах (проф. Р. Франко).

По інформації звертатися до: Department of Slavic Studies, 226 S.T.M., University of Saskatchewan, Saskatoon, Sask.

«ПОЗА МЕЖАМИ ПАТРІЯРШОЇ ТЕРИТОРІЇ»

ТИМЧАСОВА ЗАЯВА АПОСТОЛЬСЬКОГО ПРЕСТОЛУ

(УПБ, Рим) — Священна конгрегація для Східних Церков оприлюднила у ватиканському щоденнику «Оссерваторе Романо» від 23 квітня, за підписами префекта конгрегації кардинала М. Фюрстенберга та її секретаря архиєпископа М. Бріні, заяву, яку з уваги на важливість її змісту подаємо в українському перекладі:

«Апостольський престіл, у своєму клопотанні про збереження і ріст Східних католицьких Церков, вважала, що треба встановити деякі норми, щоб більше зміцнити зв'язки між патріярхіями та ієрархами їхнього обряду, що поставлені поза межами патріяршої території, та щоб успішніше впровадити в життя припис третьої точки 7-ої статті декрету II Ватиканського собору «Орієнталіюм Екклесіярум», з доручення Вселенського архиєрея заявляє:

1. Східні ієрархи, поставлені поза межами патріяршої території, можуть брати участь у патріярших синодах власного обряду з правом рішального голосу як у питаннях виборів, так і в ділових справах.

2. Патріярх, а коли він не живе чи перешкоджений («седе вакантее вель імпедіта») — патріярший замісник, обов'язаний скликувати на синоди, про які мова в ч. 1, всіх і кожного зосібна ієрархів свого обряду, поставлених поза межами патріяршої території.

3. Щодо призначування ієрархів власного обряду для східних вірних, які живуть поза патріярхіями, то патріярхові з його синодом вільно у догідному часі пред'явити Апостольському престолові виборчий список принаймні трьох придатних кандидатів, при чому залишається в силі право Римського архиєрея іменувати на такий уряд того, кого він захоче.

Подані вище норми дійсні (важні) «ад інтерім», себто до часу, поки органічно не прослідиться східна канонічна дисципліна, згідно з декретами і в дусі Вселенського II Ватиканського собору, і усунеться, якщо потрібно, дотеперішнє право так, щоб поширити юрисдикційну владу патріярха поза межі його патріярхії».

Проголошена заява, певно, буде предметом аналізи і студії знавців історії й канонічного права Східних Церков. Безпосереднім поштовхом до її проголошення була, мабуть, спірна інтерпретація юрисдикції східних патріярхів і патріярших синодів над вірними та їхніми ієрархами поза межами матірньої патріяршої території, питання, яке широко дискутується і яке в останньому часі набрало актуальности. Якщо мова про Східні католицькі Церкви, то широко обговорюваною була ця проблема у зв'язку з правно-канонічним статусом Мелхітської Церкви в ЗДА. Зрештою, це питання актуальне сьогодні також у східних нез'єднаних з Католицькою Церквою патріярхіях, як про це свідчать події в різних православних Церквах, поза межами матірньої території патріярхій, напр., у Північній Америці, і їх канонічного пов'язання з патріярхіями константинопільською чи московською.

ДВІ ТЕЧІЇ

У розв'язці цього питання зарисувалися дві виразні тенденції.

Одна, яку заступають східнохристиянські правники й офіційні кола східних, католицьких і некатолицьких, Церков, наголошує зв'язок — духовний, літургійний, обрядовий між Церквою-Матір'ю даної патріярхії і його Церквою-Дочкою. Цей зв'язок є підставою для тісної канонічної єдности між усіма вірними патріярхії, без огляду на їх територіяльне розселення у світі. В цій концепції наголошується людська особа з усіма її духовними надбаннями і всією її християнською формацією. Можна б сказати, що своєрідний церковно - обрядовий християнський персоналізм є фундаментом, на якому спирається юрисдикція окремих патріярхів.

Друга тенденція, яку виразно запримічується в правників та в офіційних церковних колах західнохристиянського світу, бере за основу матірню територію патріярхій, на яку повністю простягається юрисдикція патріярхів, при чому відкритим залишається питання правноієрархного статусу тих ієрархічно зорганізованих церковних одиниць та громад вірних, що знаходяться поза матірньою Церквою. У цій концепції вичувається схильність до схематичних розв'язок, при чому не враховується тих великих перемін соціяльного, релігійного і міжлюдського спілкування, які заіснували в новітніх часах у висліді постійно зростаючої міграції населення у світі.

Якраз ця міграція населення різних рас і людей-християн різних християнсько-обрядових пов'язань ставить до пастирського уряду Христової Церкви нові вимоги передумати й осмислити правно-канонічні статуси окремих Церков в тому напрямі, щоб усе вийшло на добро вірних. І слід підкреслити, що в заяві священної конгрегації цей момент добра вірних виразно відмічений.

НОВА ЗАЯВА

Те, що було сказано в Соборному декреті «Орієнталіюм Екклесіярум», стаття 1, щодо їх цінности і їх духовних скарбів, ще раз відмічується, бо, як кажеться в заяві, Апостольський престіл клопочеться про збереження, та не тільки про збереження, а й про р і с т Східних Церков. Із тієї пастирської журби за збереження і ріст тих Церков виникає бажання зміцнити зв'язки між патріярхіями та ієрархами поза патріяршими територіями.

Щоправда, вихідною базою в заяві є ще принцип територіяльности, то все ж у ній наголошені теж інші елементи, важливі і підставові для мислення вірних Східних католицьких Церков. Тими елементами є добро вірних і зв'язок між усіма ієрархами без огляду на те, де вони поставлені у своєму пастирському служінні. Идеться тут не тільки про правно-канонічний зв'язок, а теж про об'єднання, яке спирається на церковно - обрядовій приналежності окремих ієрархів, бо з обрядовою приналежністю визначається вся духовно-релігійна формація і вірних, і їхніх ієрархів.

У тексті декрету Собору про Східні католицькі Церкви (7, 3), що його точніше визначає заява конґреґації, говориться: «Де тільки встановляється ієрарх якогось обряду поза межами патріяршої території, він за приписами права залишається приєднаний до ієрархії патріярхії». Оце поняття «приєднаний» («аґґреґатус») тепер уже точніше визначене в тому розумінні, що ієрархи даного обряду беруть участь у патріярших синодах свого обряду з правом рішального голосу у всіх справах, через що вони тісно пов'язуються з Церквою своєї патріярхії. Що більше, заява стверджує, що патріярхи чи їхні замісники о б о в ' я з а н і скликувати всіх ієрархів і кожного зокрема на патріярші синоди.

Згадкою про синоди заява конгрегації, що появилася з д о р у ч е н н я Вселенського архиєрея, ще раз підкреслює особливість у правлінні Східних помісних Церков, які правляться своїми синодами.

В останній точці заява заторкує ще одне питання, яке стосується патріярших прав. Про це є мова в статті 9-ій декрету Собору. Конкретна розв'язка цього питання повинна йти, як говориться в декреті, по такій лінії: «Тому постановляє Священний Собор, щоб їх права і привілеї були привернені згідно зі старовинними традиціями кожної Церкви і декретами Вселенських Соборів. А ці права і привілеї саме такі, які мали силу в час єдности Сходу і Заходу, хоч і треба їх трохи пристосувати до нинішніх обставин».

Ця постанова Собору визначає загальний напрям розв'язки питання.

Далі говориться конкретніше про ці права: «Патріярхи разом зі своїми синодами становлять вищу інстанцію для будь-яких справ патріярхії, не виключаючи права творити нові єпархії й іменувати єпископів свого обряду в межах патріяршої території, при чому залишається в силі невід'ємне право Римського архиєрея інтервеніювати в окремих випадках».

Як бачимо з декрету Собору, патріярше право творити нові єпархії та іменувати єпископів свого обряду обмежується до території. Територіяльний принцип і тут панівний. Зате нова заява, очевидно, з доручення Римського архиєрея, в одному пункті вже поширює це право в тому напрямі, що патріярші синоди можуть вибирати кандидатів і список з трьома вибраними пред'являти Апостольському престолові, при чому залишається в силі право Римського архиєрея іменувати того, кого захоче.

В цьому пункті заторкнене давнє питання права патріярших (а в помісній Церкві Києво-галицької митрополії, — митрополичих) синодів вибирати єпископа, призначати і висвячувати його. Історично і правно-канонічно це право належало патріяршим, а в Русі-Україні — митрополичим, синодам. Упродовж різних історичних епох та в зв'язку з мінливими державно-політичними і церковними обставинами ці права в поодиноких, зокрема, в Східніх католицьких Церквах підпадали різним змінам і практикам. І досі довкола цих питань ведуться досліди і наукові дискусії.

Заява чітко підкреслює, що теперішнє рішення має характер т и м ч а с о в о с т и, а разом з тим вказує на те, що тенденції остаточної розв'язки йдуть у напрямі «поширити юрисдикційну владу патріярха поза межі своєї патріярхії». Треба сподіватися, що це поширення і чітке з'ясування прийде щойно з моментом опрацювання і проголошення нового збору церковно-канонічного права, над чим тепер працюють каноністи.

ПРОЯСНЕНИЙ ШЛЯХ

Заява конгреґації безпосередньо й виразно відноситься до тих Східних католицьких Церков, які у своїй ієрархічній побудові вивершені у патріярхіях.

Помісної Української Церкви ця заява може стосуватися п о с е р е д н ь о. Поперше, тому що в декреті Собору, до якого також відкликується заява, говориться: «Те, що сказано про патріярхів, стосується за приписами права теж верховних архиєпископів, які стоять на чолі якоїсь цілої помісної Церкви, або обряду». Подруге, між Східними католицькими Церквами Українська помісна Церква становить найчисленнішу церковну громаду (майже три четверті всіх вірних східних католицьких християн), не згадуючи вже про її духову силу у сім'ї тих Східних Церков і в усій Вселенській Церкві.

Потрете, ті самі журби й тривоги, які є в усіх Східних католицьких Церквах, зв'язані з ростом Церкви, особливо з добром душ вірних Церкви, існують в Українській східній католицькій Церкві. Почетверте, ті самі неясності відносно єдности між Церквою-Матір'ю і Церквою-Дочкою, між матірньою територією і вірними, що перебувають поза межами матірньої території, отже, ці самі журби за обрядову суцільність, духову і правно-канонічну єдність є пекучим, болючим і настійливим питанням у пастирському і душпастирському служінні.

Нова заява хоч якоюсь мірою прояснює шлях у дальшому бутті помісної Церкви Києво-галицької митрополії. Тому її основне скерування — служити збереженню і ростові Східних католицьких Церков — ставимо у пряме відношення також до помісної Церкви Києво-галицької Митрополії. Чинимо це без уваги на те, що на обріях не видно ще радісних «знаків», про які так часто говориться тепер у т.зв. теології знаку, чи містеріотеології. Бо паралельно до теології знаку існує також теологія істини. Заява про те, що Апостольський престіл клопочеться про збереження і ріст Східних католицьких Церков і бажає сприяти добру східних вірних, є для нас і знаком, і істиною. Знак дозволяє надіятися, а істина є предметом віри. Вірні Східних католицьких Церков вірять в істину. Вони її прагнуть.

ЄРУСАЛИМСЬКИЙ БАЗАР

З ПОДОРОЖІ ПО СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

о. Михайло СОПУЛЯК

Старе місто Єрусалим має багато історичних будівель та пам'ятників, дорогих для ізраїльтян, мусулман та християн. Біля пам'ятників та будівель постійно товпляться прочани й туристи. Одначе найбільш рухливою дільницею старого Єрусалиму, де завжди повно людей, є таки типовий для кожного східного міста єрусалимський базар.

Зачинається він зараз за Дамаською брамою й тягнеться на південь. Безпосередньо за брамою є вже базаровий натовп і рух. Там завжди повно людей. Але властивий базар — аж кількасот ярдів дальше. Горбкуватий терен, що на ньому збудовано старий Єрусалим, заставив будівничих давнього міста ставити будинки в тій дільниці на терасах, що ступнево підіймаються вгору, а відтак ступнево опускаються вниз. Майже всі вулиці базару «сук» накриті дахом, через який тут і там продирається соняшне проміння, що освічує темні закутки бузьких вуличок та темносірих базарових будівель.

ТІЛЬКИ ПІШКИ

Вузькі базарові вулиці стають ще вужчі через залізні стовпи, повбивані посередині вулиць, щоб загородити дорогу автомобілям та возам. Базарові вулиці призначені лише для пішоходів. Постійно ними просувається товпа відвідувачів базару. Кожен із них уважає, що йому першому належиться перехід, ніхто не хоче поступитися другому. Крім людей, тут ще просувається навантажений осел, який теж безшабашно суне вперед; мабуть, і він уважає, що йому належить першенство.

В товпі прохожих базаровими вулицями немає місця для спішного європейського чи американського мандрівника, який пробував би пробиватися крізь людську гущу. Хай пробує — його все одно не пропустять. Зрештою, й на нього заспокійливо впливають ліниві постаті арабів, що, серед базарового натовпу, сидять спокійно і статочно таки на кам'яному хіднику, курять повагом водяну люльку і, здається, зовсім не турбуються тим, чи зроблять свою працю сьогодні, чи завтра, чи, може, аж за тиждень. Інші араби стоять гуртом, пихкають короткі люльки, розмовляють голосно, приглядаючися прохожим.

Спішному туристові з Европи чи ЗДА мимохіть насувається питання, з чого ті люди живуть, як вони заробляють на прожиток. Такі питання арабів, здається, мало турбують.

При базарових вуличках чимало невеликих каварень. У їхній тіні сидять, підібгавши ноги під себе, або на низьких стільчиках, араби. Більшість із них має на голові червоні фези, лише тут і там видно декого в зеленому фезі. Зелені фези — це відзнака тих мусулман, що відбули приписану для кожного мусулманина прощу до Мекки. Власники зелених фезів втішаються окремою пошаною.

Не бракує в гурті каварняних гостей й арабських селян-феллахів, з білими накривалами «кеффіє» на голові, які придержує ремінний обруч «агальє». «Кеффіє» захоронює голову феллахів від пекучого сонця. Феллахи одягнені в довгі темні плащі з верблюжої або овечої вовни, без рукавів, що на їх місці є діри, через які можна просунути руки. Ті плащі не лише хоронять їх власників від дощу й холоду, а теж служать їм уночі за покривала, а в час молитов, які кожний правовірний мусулман проказує п'ять разів денно, за килимок, на якому вони клячать.

Араби перед каварнею проводять час, граючи в карти

(закінчення на 5 стор.)

Старий араб, з «кеффіє» на голові, покурює; інші грають

БАЗАР ЗА ДАМАСЬКОЮ БРАМОЮ

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ

7 червня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 44

У ті дні Павло постановив минути Єфес, щоб не загаїтися в Азії. Бо спішився, коли б було йому можливо день П'ятьдесятниці обходити в Єрусалимі. З Мілету ж післав у Єфес і прикликав пресвітерів церкви.

А коли до нього прибули, сказав їм: Ви знаєте від першого дня, коли я увійшов в Азію, як я через цілий час, з вами пробував служачи Господеві, з усякою покорою і слізьми і спокусами, котрі приходили на мене з жидівських засідок; як я не ухилявся від нічого корисного, щоб вам не проповідати і не навчати вас прилюдно і по домах, засвідчаючи жидам і грекам покаяння перед Богом і віру в Господа нашого Ісуса Христа. А тепер це я зв'язаний Духом, іду до Єрусалиму, не знаючи, що в нім приключиться мені; тільки що Дух Святий свідчить мені по всіх містах, кажучи, що кайдани і горе ждуть мене. Та я не уважаю моєї душі дорожчою від себе, щоб тільки скінчити свою дорогу з радістю і службу, котру прийняв від Господа Ісуса, щоб засвідчити Євангеліє ласки Божої. І тепер це я знаю, що більш не будете бачити мого лиця ви всі, між котрими я ходив, проголошуючи царство.

Для того свідчуся вам нинішнього дня, що я чистий від крови усіх. Бо я не відтягався, щоб вам не об'являти всяку раду Божу. Пильнуйте себе і всього стада, в котрім вас Дух Святий настановив спископами, щоб пасти церкву Божу, що її придбав власною кров'ю. Бо я знаю, що після мого відходу увійдуть між вас хижі вовки, не щадячи стада. І з вас самих повстануть мужі, говорячи розпусне, щоб відвести учеників за собою. Для того сторожіть, пам'ятаючи, що я через три роки, вночі і вдень, не переставав із слізьми напоминати кожного поодиноко.

А тепер поручаю вас Богу і слову його ласки, котрий у силі будувати і дати наслідство між всіма освяченими. Срібла і золота або одежі від нікого я не жадав. Самі знаєте, що моїм потребам і тих, що зі мною, служили ці руки. Я все показав вам, що так працюючи, треба підіймати на слово Господа Ісуса, що він казав: Щастям є радше давати, як приймати.

А коли це сказав, приклонив свої коліна і молився з ними всіма.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 56

У той час, звівши Ісус свої очі на небо, сказав:

«Отче, прийшла година, прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив. Як ти дав йому власть над усяким тілом, щоб усьому, що ти дав йому, дав їм життя вічне. Це ж є життя вічне, щоб пізнали тебе єдиного правдивого Бога, і того, що ти післав Ісуса Христа.

Я прославив тебе на землі, діло довершив, що казав єси мені зробити. А тепер прослав мене ти, Отче, у тебе самого, славою котру я мав у тебе, поки повстав світ.

Я об'явив твоє ім'я людям, що ти їх дав мені із світу; твої були, і мені їх дав єси: і слово твоє заховали. Тепер пізнали, що все, що ти мені дав, є від тебе. Бо слова, що ти їх мені дав, я їм дав, і вони прийняли і пізнали справді, що я від тебе вийшов, і увірили, що ти мене післав.

Я про них молю, не про світ молю, а про тих, що ти дав мені, бо вони твої. І все моє є твоє, а твоє моє, і я прославився в них.

І я вже не в світі, а вони є в світі, і я до тебе йду. Отче святий, заховай їх в ім'я твоє, котрих дав єси мені, щоб були одно, як і ми.

Коли я був з ними, я заховував їх в ім'я твоє; тих, що дав єси мені, я заховав, і ніхто з них не погиб, тільки син погибелі, щоб сповнилося Писання.

А тепер до тебе йду, і це говорю в світі, щоб мали мою радість сповнену в собі».

Єпархіальна оселя відкривається

Хлоп'ячий табір у єпархіяльній оселі над озером Вобман поблизу Едмонтону починається в неділю 5 липня і буде тривати до 19 липня.

Табір дівчат буде від 19 липня до 2 серпня.

В оселі є приміщення для бл. 200 дітей. Оплата за два тижні: 30 долярів.

Зголошення слати на адресу: Camp Director, St. Josaphat's Cathedral, 10825 — 97 St., Edmonton, 17, Alberta.

ТОРЖЕСТВО У ВОСЕТНА

У Восетна, Алта, в неділю 14 червня буде врочиста архиєрейська Літургія. Початок: 9 год. ранку. Співає хор із Смокі Лейку.

О 12.30 — парафіяльний бенкет у міській залі.

На церковне торжество запрошують вірних усієї околиці.

ЄРУСАЛИМСЬКИЙ БАЗАР

(закінчення з 4 стор.)

та доміно. При тому п'ють густу чорну каву «мокку» із маленьких чашечок без вушка, заїдають дактилі або фіги, потягають час від часу тютюнового диму із водяної люльки, що стоїть у їхніх ногах і говорять про «політику».

ПИСАРІ ПИШУТЬ

Побіч каварні стоять невеликі столики, за якими сидять, з насупленими лицями та мудрими мінами, поважні араби. То публічні писарі. Біля них товпиться гурт людей. Ждуть своєї черги. Між арабами є ще й сьогодні чимало зовсім неписьменних, головно по далеких розкинених оселях, а ще більше між бедуїнами-кочівниками. Таким у пригоді стають публічні писарі, які пишуть їм приватні листи, прохання до урядів та виповнюють різні формуляри.

Під базаровим дахом тягнеться ряд відкритих крамниць, глибоких і темних, неначе печери. В одних продають хліб, солодощі та тістечка. В інших стоять повні міхи муки, цукру, гороху, квасолі, коші з червоною паприкою, помідорами, цибулею та іншою городиною. В тій крамниці продається теж різні коріння, що їх щедро вживають на сході для приправи страв. Перед крамницями, на розстеленому на вулицях газетному папері, селянки-арабки продають різні овочі та городину зі своїх городів. Очі прохожих зупиняються на спілих яблуках, грушках, помаранчах, цитринах, бананах, цитрусових овочах, спілому винограді, зелених фігах та різній городидні.

В рибних крамницях стоять скриньки із гарною рибою з Галилейського озера, перерізаною наполовину, обкладеною кусками льоду, який топиться на очах.

У м'ясних крамницях на залізних гаках біля входу висять половини та чвертки баранів. По них часто лазять влізливі мухи, але цим ніхто не переймається. Перед крамницями висять у металевих скриньках яйця, а поруч на землі стоять червоні череп'яні горшки та дзбанки — вироби палестинських ганчарів.

У клітках або таки на дорозі ждуть на покупців живі крілики, голуби та кури. Покупці підходять поважно до бажаного товару, обмацують його, питають про ціну і або йдуть далі, шукаючи дешевшого товару, або починають голосний та довгий торг, переплітаний викриками та закляттями. Зокрема довгі торги бувають біля м'ясних крамниць, де продавці, захвалюючи свій товар, підсувають покупцеві під ніс такий чи інший кусень м'яса та показують, скільки м'ясо має товщу, яке воно гарне і т.д., і т.д.

«РАЙСЬКІ ПРИСМАКИ»

Продавці дактилів пропонують свій товар, викрикуючи: «Дактилі, сочисті дактилі! Не такі, як скупі дочки з Дамаску!» Мій шофер Джордж, який переклав мені слова продавця дактилів, пояснив, що дамаських дактилів не люблять, бо вони мають дуже великі кістки. Єрусалимляни не долюблюють й дамаських жінок, які мають славу дуже скупих. Тому й порівнюють дамаські дактилі до дамаських дівчат.

Продавці солодкого голосно хвалять «райські присмаки». «Бог є живителем усіх. Скоштуйте цієї ластів'ячої страви, що походить просто з раю!»

Джордж купив «райський присмак» і прямо розкошувався ним. Він пропонував й мені, але я відмовився, бо ні продавець, ні посудина, де той «присмак» стояв, зовсім не виглядали по-райському. Але багато прохожих не звертали на те уваги й товпилися біля станка з солодким, розкуповуючи «райський присмак».

Я питав Джорджа, з чого роблять той райський присмак. «Тут змішаний мед, сезамовий олійок, цукор і мігдали. І дійсно смакує як райський присмак» — заохочував мене Джордж. Але я таки не дав себе переконати.

На вікнах маленьких придорожніх ресторанів смажилися в кипучій оливі або баранячому лою кусні баранячого м'яса, заправленого часником, пеклися невеликі коржики та свіжі тістечка, що їх прохожі зразу розкуповували. А над усім базаром несеться гомін голосів торгівців та покупців, що якось дивно змішувався з запахом часнику, смаженої оливи, і також поту людських тіл.

ОДНА ВУЛИЧКА ЄРУСАЛИМСЬКОГО БАЗАРУ

Вшановують пам'ять гетьмана П. Скоропадського

На останньому засіданні президії Комітету українців Канади врочисто вшановано пам'ять гетьмана України Павла Скоропадського, який умер 25 років тому.

З приводу цих роковин КУК опублікував звернення:

«За короткий час свого існування Українська Гетьманська Держава обдарувала український народ великими вартостями на полі культури, освіти, господарства та державної адміністрації. Збільшилася сітка народних, середніх та фахових шкіл, відкрито українські університети в Києві, Полтаві і Кам'янці Подільському, створено Воєнну академію і Всеукраїнську академію наук у Києві.

Крім цього, було відкрито державні театри: оперний і драматичний, а дальше — бібліотеку, архів, картинну галерію. Під керівництвом Олександра Кошиця створено Державну капелю, завданням якої було ширити красу української пісні поза межами держави. Це завдання капеля виконала вже під новою назвою «Республіканської капелі».

До України прилучено Крим, який став базою української чорноморської фльоти, на кораблях якої замаяли українські прапори.

Завдяки приверненню приватної ініціятиви та приватної власности, відразу розвинулося господарське життя країни на відтинках хліборобства, промисловости та внутрішньої і закордонної торгівлі. Через це Українська Гетьманська Держава осягнула повну стабілізацію державної валюти — карбованця, що своєю вартістю рівнявся швайцарському франкові, найбільш стабільній валюті тодішнього світу.

Президія Комітету українців Канади доручає українській громаді в Канаді достойно відзначити пам'ять гетьмана Павла Скоропадського, голови Української Гетьманської Держави, у 25-річчя його смерти».

УМЕР СВЯЩЕНИК

З України дійшла вістка про смерть о. Василя Пришляка, 80 років, священика Львівської єпархії.

Був довголітнім душпастирем села Підгірців коло Золочева. Помер у березні ц.р.

«ЛИХО ЗМІЦНИЛО ПОЧУТТЯ ЄДНОСТИ»

РОЗМОВА З АРХИЄПИСКОПОМ ГАВРИЇЛОМ БУКАТКОМ

Землетрус завдав нам великої шкоди, але «це лихо зміцнило також почуття єдности», сказав «УВістям» сивобородий архиєпископ Гавриїл Букатко, який три дні був в Едмонтоні.

Українці в Югославії були справді зворушені тим, що їхні брати в ЗДА й Канаді організували допомогу для них. Різні держави вислали допомогу жертвам землетрусу: Франція, Німеччина та інші. Поряд із «державами» були теж «українці з-за океану». «Дуже нам було приємно. Це також піднесло в нас український престиж», сказав гість із Югославії.

Він додав, що дехто сподівався допомоги з Києва. «Але досі ми не одержали нічого».

Чи потрібно більше грошей? «Ми дуже вдячні всім ієрархам, єпархіям, духовенству, установам, товариствам та всім жертводавцям за їх скору й щедру допомогу. Але ми хотіли б не тільки направити заподіяні землетрусом шкоди, а теж хоч трохи розбудувати наше церковне життя», сказав архиєпископ Гавриїл. Він просить далі вести збірку на допомогу українцям у Югославії.

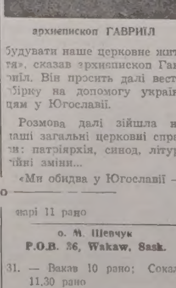

архиєпископ ГАВРИЇЛ

Розмова далі зійшла на наші загальні церковні справи: патріярхія, синод, літургійні зміни...

«Ми обидва у Югославії — Преосвященний Иоаким і я — були на торішньому архиєпископському синоді в Римі. Підписали ухвали синоду. Ми підтримуємо проєкт створення патріярхії».

Що робити тепер, після останнього важливого архиєпископського синоду? «Між іншим, добре було б створити постійний вужчий архиєпископський синод», відповів Преосвященніший Гавриїл.

Які ще в нас справи найпекучіші? «Мабуть, найважливіша справа — молоді священики». В деяких країнах вже відчувається брак українських священиків. «Дарма будувати величні церкви, якщо не матимемо достатньої кількости священичого доросту». Цю справу, сказав архиєпископ Гавриїл, конче треба поправити.

Треба дбати за літургійну одностайність. Літургійні переклади, скорочення богослужень та інші зміни — це мусить відбуватися одняково всюди. «Якщо кожна єпархія матиме свої «порядки», то вийде загальний хаос», сказав архиєпископ.

Він заявив, що співпраця католиків і православних у роботі над новими богослужбовими перекладами була б дуже корисна. Переклади повинні бути добрі і ясні. «Мова повинна бути чиста, літературна». Ми в Югославії, сказав гість, не хочемо нашого діялекту в богослуженнях, хоч проповіді часто треба говорити місцевим діялектом.

«Ваша газета «УВісті» приходить до мене. Читаю її. На мою думку, це одна з кращих газет», сказав гість і додав: «Усім читачам «УВістей» передайте мій щирий привіт».

Богослуження: травень-червень

Гр. Юл. Дн.	Юліянський календар	Григоріянський календар
31 18 Н	**Сліпорож.** Теодота	**2 по Сош.** Єрмія
1 19 П	Патрикія сщмч.	Юстина мч.
2 20 В	Талелея мч.	Никифора св.
3 21 С	† Константина і Олени	Лукиліяна мч.
4 22 Ч	**Вознесення ГНІХ**	Митрофана св.
5 23 П	Михаїла, Євфросинії	**Праз. Хр. Чоловікол.**
6 24 С	Симеона преп.	**† Соєтр. Пр. Богородиці**

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
31. — Ґей Скул 10
4. червня — Норт Стар 10.00
7. — Гай Прері 10.00; Ґренд Прері 2.30
14. — Ріно 10.00; Гай Прері 2.30
15. — Ґей Скул 10.00
21. — Ґайнс Крік 10.00; Ксітуан 3.00
24. — Ройкрафт 10.00
28. — Норт Стар 10.00
29. — Ройс 10.00

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
31. — Єншав год. 10 р. Парастаси на гробах
4. червня — Вознесення — Малой год. 10 р. храм
7. — Ст. Павль год. 8.30 рано; Ґлендон год. 10 рано
14. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
21. — Єншав год. 10 рано (храм)
28. — Бонивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
31. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)
4. червня — Радвей 10 рано
7. — Елдорена 10 рано (гроби)
14. Сошест. Св. Духа — Восетна 9 рано благословення церкви, храм
15. Пресв. Трійці — Радвей 10 рано
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

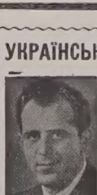

★ найнижча ціна найкраща обслуга ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Пенилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
31. — Рочфорт Брідж год. 10; по відправі парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
31. Восток св. Михаїла год. 10 р.; 2 год. попол. Парастаси

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
31. — Голден год. 10.30
4. червня — Вознесення ГНІХ — Голден-фарми год. 10.30
7. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
14. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
21. — олден год. 8.30; Коперник 10.30
28. — Голден год. 10.30 співана Сл. Б.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
31. — Скаро
4. червня — Вознесення Госп. — Лішур
7. — Стар

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
31. — Бойл 10; Фрейнс 12.30 і Парастаси
4. червня — Вознесення — Россінгтон 10
7. Св. Отців — Фрейнс 9; Атабаска 11.30
14. Святого Духа — Бойл 10 празник
15. Пресв. Тройці — Просперіті 10 празник
21. Всіх Свят. — Річмонд Парк 10 і Ню Пайн Крік 12.30
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
31. — Мирнам 10.00; Бовелон 12.30
7. червня — Мирнам год. 10; Файделиті год. 12
14. — Ллойдмінстер год. 10.30
21. — Моркемб год. 10.30 (празник)
28. — Мирнам год. 9

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
31. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Парастаси на гробах)
4. червня — Плейн Лейк год. 10
7. — Ту Гилс год. 10 (празник)
14. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (празник)
15. — Плейн Лейк год. 10
21. — Ту Гилс год. 9 Новий Київ год. 10
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
28. — Ту Гилс год. 10
29. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
31. — Ґей Лейкс 9; Равнд Гіл 11 год.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
31. — Редвотер год. 10.00
7. червня — Редвотер г. 10.00
14. — Восетна (участь в архиєр. відправі)
21. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
24. Різд. Ів. Хрест. — Федора год. 10.30
28. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
4. червня — Вознесення — Сокаль
7. — Вильна; лиш Сл. Б. о год. 8.30 рано
14. — Вильна, Сош Св. Духа, храм
15. Пресв. Трійці — Спедден, храм
21. — Спедден
28. — Стрий (храм)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
31. — Іннісфрі-місто 10 рано; Менвіл 12 — Парастаси
4. червня — Іннісфрі XI рейндж
7. — Левой
14. — Ренфурлі
15. — Іннісфрі 10 рейндж
21. — Іннісфрі-місто
28. — Менвіл-празник
Всюди: 10 год. ранку.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
31. — Дервент 10.30
4. червня — Дервент Вознесення 10.00 (празник)
7. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
13. Празник Святого Духа — Дервент 10.00
14. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
21. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Дервент 8.30; Кленданолд 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
31. — Медовлейк (єпископська візитація)
4. червня — Вознесення — Витків, празник і спільний обід
7. — Редізон, рано
14. Зелені Свята — Норт Батлфорд
15. Понеділок Св. Духа — Витків
21. — Норт Батлфорд, празник
28. — Медовлейк
На Зелені свята парастаси на цвинтарях у Норт Батлфорді в такому порядкові: год. 2 на Бройді, год. 3 на міському повзу у Норт Батлфорд.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
31. — Гаврилюки 10 г.

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40
31. — Кридор 9; Бл. Лейк 11
4. червня — Вознесення ГНІХ — Кридор год. 9; Бл. Лейк год. 11
7. — Січ год. 9; Бл. Лейк год. 11
14. — Орлів год. 9; Кридор год. 11
15. — Бл. Лейк год. 11
21. — Угринів год. 9; Бл. Лейк год. 11
28. — Орлів год. 9; Кридор год. 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
31. — Гамболдт 9.00; Бруно Пр. Тройці 11.00; Кадворт 4.00 попол.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
31. — Алвена-місто 10 рано (на гробах)
4. червня — Вознесення ГНІХ — Ланівці (храм) 9 рано
7. — Алвена-місто 10 год.
14. — Алвена-місто 10 рано
15. — Алвена-фарми 10 рано
21. — Ланівці 10 рано (на гробах)
28. — Алвена-місто 9 рано; Бодварі 11 рано

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
31. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30 рано
4. червня — Вознесення — Ст. Джулієн 10 (і гроби)
7. — Вакав 9 рано; Прудгом 11 (гроби попол.)
14. — Вакав 10 рано (гроби 3 год. попол.)
15. Пресв. Тройці — Сокаль 10 р. (празник і гроби)
21. — Вакав 9 рано; Борщів 11 год. (і гроби)
28. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30

Делф, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ МЕЛЬНИКА

В п'ятницю, 24 квітня ц.р., відійшов у вічність один вже з небагатьох живих найстарших піонірів цеї околиці бл. п. Василь Мельник у віці 79 років.

Покійний прийшов на світ у селі Небилів, повіт Калуш на Україні, в родині Теодора і Марії з Вагилевичів. До Канади приїхав з батьками в році 1898, маючи вісім років. Батьки покійного осіли в околиці теперішнього Стар-Пено.

Вже 1910 р. покійний Василь купив гомстед на Делф і 1914 року вінчається з Магдалиною Романюк. Вінчання відбулося в домі Андрія Афтимійчука. Вінчав о. Василь Ладика, пізніший Архиєпископ Канади. Коли зачалася організувати парафія покійний жертвував разом з покійним Стефаном Рудьком по два акри землі, де сьогодні стоїть гарна церква і гарно упорядкований цвинтар.

У нелегкій праці з дружиною, а потім і старшими дітьми прочистив ліс, перемінив на родючу землю, побудував гарні будинки і на тому місці прожив 60 років, а загалом в Канаді 72 роки.

Покійний був добрим парафіянином від самих початків, жертвенним на потреби церкви, щиро давав лепту на добродійні цілі. Сам і його родина виконували свої християнські обов'язки, пильно відвідував свою церкву а також сусідні. Був спокійної вдачі і втішався пошаною співгромадян. Не щадив йому Господь і життєвих хрестиків, які з підданням волі Божій терпеливо зносив. В році 1968 ненадійно відійшла у вічність його дружина. З того часу зачав занепадати на здоров'ю і останньо мусів

бл. п. Василь Мельник

піддатися складній операції, після якої помер, прийнявши Найсв. Тайни, які уділив йому о. парох.

В часі побуту в шпиталі пильно доглядали його діти, а особливо донька Ольга і зять Іван Руданець.

В час похоронів на бажання родини дня 27 квітня відправилася Воскресна панахида у Парк Меморіял каплиці, а 28 також в 8-мій год. веч. в Народному Домі на Делф. О. парох Евген Дмитрук при тих нагодах виголосив повчаючі науки. Дня 29 квітня в церкві на Делф відправилася Служба Божа і дальші похоронні відправи, які відслужив о. парох у співслужінні о. Вол. Тарнавський. Після Євангелія о. В. Тарнавський виголосив науку, а о. парох при кінці Служби Божої переповів перебіг життя покійного Василя і попрощав з родиною, парафіянами, друзями. На всіх похоронних відправах взяло участь велике число родини і вірних. Покійний спочив на цій землі-кладбищі яку ще молодим фармером жертвував для парафії.

Покійного супроваджали у великому смутку чотирьох синів і дев'ять доньок зі своїми родинами: Михайло, Петро, Дмитро, Нестор, доньки Еліс Чічак, Ольга І. Руданець з Едмонтону, Джін Лопаці з Філядельфії, Доротея Гарнет з Гарт, Онт. Павліна і Емілія Букет з Едмонтону, Марія Анна і Стефанія з Делф, 21 внуків, 8 правнуків і трьох братів Михайло і Никола зі Стар і Петро з Лемонту і одна сестра Анна Н. Романюк з Чіпман.

Після похоронів родина запросила учасників похоронів на обід до місцевої залі. В часі обіду промовляли оба отці, зокрема о. парох від родини подякував всім за молитви, жертви на Служби Божі, поміч у похоронах, та вислови співчуття. На заклик о. пароха п. Іван Руданець перевів збірку на „Українські Вісті", яка дала $21.85. Хай прибрана земля Канади, на якій покійний прожив так багато літ прийме його на вічний упокій.

Учасник

Саскатун, Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА МОЙСЕЮКА

В четвер, 26 березня, після довшої недуги, прийнявши Найсв. Тайни, відійшов у вічність бл. п. Петро Мойсеюк.

Покійний народився 1893 р. в селі Верхняківці, пов. Борщів, Західна Україна. До Канади приїхав він молодим хлопцем 1912 р. За працю тоді було нелегко, то покійний працював на різних роботах, де попало. Щойно в 1926 р. він дістав постійну працю в залізничій компанії Сі-Пі-Ар, де працював повних 35 років, аж до переходу на пенсію. Покійний жив через послідних 30 років у Саскатуні і був членом катедральної церкви св. Юрія, а відтак церкви св. Петра й Павла в Нютена.

бл. п. Петро Мойсеюк

Покійного оплакує дружина Олена та два її сини Орсет та Евген Лесюк, братанич Григорій Мойсеюк та багато його знайомих та приятелів, з якими він працював довгі роки при залізниці і з якими жив у Саскатуні. Покійний залишив рівнож дальшу родину в Україні.

Покійний Михайло був милої й спокійної вдачі, радо спішив ближнім із допомогою в потребі, помагав рівнож у парафії і своїми пожертвами й фізичною прцаею.

Похорон покійного відбувся у вівторок, 31 березня з катедральної церкви св. Юрія в Саскатуні, Похоронні богослужби відслужив о. В. Івашко, який також попрощав покійного від імені родини, приятелів та знайомих.

З нагоди похорону дружина покійного переслала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякусм, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті горем, по втраті нашого незабутнього бл. п. Петра Мойсеюка, складаємо щиру подяку д-рові Б. Крочакові за опіку над моїм мужем у шпиталі. Всеч. о. В. Івашкові дякуємо за відслуження похоронних богослужб та слова прощання й потіхи. Вкінці дякуємо всім приятелям, які відвідували покійного в шпиталі, а відтак віддали йому послідну прислугу на похороні. Нехай Милостивий Господь нагородить вам усім сторицею, а покійному дасть царство небесне.

Дружина Олена з дітьми

Веґревил, Алта: На вічний спомин братам П. й М. Бусько

„Видиш, брате мій..." З важким серцем і сумом та тривогою глядимо на те, як скоро проріджуються ряди тих, що їх можна було назвати без вагання провідниками нашого національного й релігійного розвитку в Новому Києві в першій половині 20-го сторіччя. В наших газетах читаємо чимало посмертних згадок про більше й менше заслужених українських поселенців. Хоч покійні брати Михайло й Петро були самі дуже скромні й ніколи не бажали для себе слави. І в цьому дописі я не хочу їх виславляти, але хочу скласти їм признання за те, що в днях „нашої весни" вони поклали всі свої зусилля та все своє знання, щоб в Новому Києві піднести рівень національної свідомости та скріпити любов до свойого рідного.

Багато людей може знають, але ще більше може й не знають, що в нас, у Новому Києві був колись славний аматорський гурток, який міг показатися зі своїми виставами навіть перед найбільш вибагливою публікою. В його програмі були не лиш легкі комедії та сценки зі сільського життя, але й оперети, як „Запорожець за Дунаєм", „Ой не ходи, Грицю, на вечерниці", „Верховинці", „Воскресіння", „Молодість не вернеться" та багато інших, навіть дуже трудних до виконання вистав, що їх успіх можна завдячувати таким невтомним культурно-освітнім працівникам, як були брати Михайло й Петро Буськи. Вони були душею всієї праці в Народному Домі та української громади загалом. Притому оба вони мали небуденні акторські здібності. Коли до якоїсь вистави потрібно було „залюбленого по самі уші" молодця, або згорбленого здитинілого старика, то без ніякої дискусії то було діло одного або другого братів Буськів. Покійний Петро дуже радо співав й тому був мотором місцевого хору. Він мав вроджений дуже гарний баритоновий голос й, коли лиш виступав на сцені в ролі залюбленого юнака, тоді неодна дівчина із публіки на залі зворушувалася й клала руку на серце. А він, на диво всім, а зокрема багатьох розчарованих дівочих сердець, зовсім не одружився, хоч безліч разів, а між тим і в мене на весіллю він був „старшим боярином".

Тут треба додати, хоч воно може сьогодні для багатьох буде й незрозуміле, що в тому часі подорож на фармах, а зокрема зимою, була дуже утяжлива. Хоч дехто мав уже автомобіль, то ним зимою ніхто не їхав. Їхали звичайно кіньми. Від хати Буськів годі було й кіньми добитися до Нового Києва.

Оба брати Буськи були не лиш примірними громадянами, але й зразковими сусідами. Ніколи не відмовили сусідської допомоги навіть тим, про яких знали, що від них ніколи не можуть сподіватися відплати.

Покійний Петро прийшов на світ 1 жовтня 1904 р. в околиці Нового Києва, що в той час називався Ворвик. Був він один чи два роки в школі Сестер Служебниць коло Мондеру, де, окрім української мови, навчився також любити своє рідне. Рівнож інші члени сім'ї Буськів дістали початки науки від найстаршого сина Степана, який ходив дещо до школи в рідному селі в Україні.

По смерті батьків Петро жив із братом Степаном та його родиною аж до часу, коли почав занепадати на здоров'ю і 1958 р. він перейшов жити до містечка Веґревил, де відразу став членом місцевої церкви та громади. Та його мачуха-доля не дала йому й тут довго втішатися заслуженим відпочинком, бо вже на четвертому році він дістав частинний параліч, від якого він вже не міг вилікуватися й доживав віку в домі для старших громадян у Вегревил.

Покійний Петро був веселої й товариської вдачі, примірним християнином, ніколи не нарікав, але приймав спокійно всі удари долі, яка їх йому не щадила. Хоч покійний хворів через довший час, одначе його смерть на 65-ому році життя викликала потрясаюче враження не лише між його родиною, але рівнож між його приятелями та зна-

бл. п. Михайло Бусько

йомими.

Покійний помер в шпиталі св. Иосифа в понеділок, 16 березня ц.р. Покійного оплакують два брати Михайло та Іван в Вегревил та дві сестри Анна Гулид в Ню Вестмінстер і Марія Семенович у Веґревил. Похоронні богослужби відслужив місцевий парох о. Д. Велещук ЧСВВ в середу, 18 та в четвер, 19 березня в церкві Пресв. Тройці у Вегревил при великому здвизі народу. Хоч погода була дуже неприятлива, велике число людей прийшло віддати послідну прислугу покійному Петрові, якого всі любили й шанували. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі.

Хоч вище згадано, що покійний Петро полишив трьох братів, то в нецілих три тижні пізніше, бо вже 3-го квітня розійшлася сумна вістка, що ненадійно відійшов у вічність його старший брат Михайло на 72-ому році життя.

Покійний Михайло народився в 1898 р. в селі Старява, недалеко Перемишля, на Україні. До Канади приїхав в 1901 р. з родичами, які замешкали в околиці Ворвик, тепер Новий Київ. Хоч вони належали до шкільної округи Браш Гилл, де жили переважно німці, то покійний більше ходидв до школи в Києві, хоч то було значно дальше, бо в Києві вчили переважно українські вчителі, які вчили також української мови.

Навчився він української мови та української історії й традиції від учителя Григорія Новака, який пізніше був лікарем у Вінніпеґу, а який вчителював в Києві в рр. 1910-1911. Вчителеві Новакові завдячують знання української мови та української традиції й багато тодішніх українських учнів школи в Києві. Коли в 1918 р. в Києві зорганізовано парафію та збудовано нову церкву, ціла родина Буськів включилася в пожвавлену працю в новій парафії.

Покійний Михайло одружився 20 листопада 1920 р. з Марією Стеблик й молоде подружжя незабаром розпочало свою власну господарку. Хоч початки їхнього подружого життя не були дуже рожеві, одначе ні родинні, ні господарські справи не перешкоджували йому займатися також суспільно-громадськими справами. Коли заплановано будову народного дому в Новому Києві, він відразу цілою своєю шляхетною душею поринув у працю, зразу як здібний будівничий, а потім, як голова та режисер аматорського гуртка. До того він мав природні дані й ніхто в околиці йому не дорівняв, хиба деякі режисери в Едмонтоні.

Від свойого улюбленого зайняття він не відставав,, аж до 1957 р., коли подружжя перейшло на постійне жити до Веґревил. Тут вони рівнож включилися в місцеве парафіяльне та громадське життя, але тут, на жаль, його театральними та режисерськими здібностями вже не було кому користуватися. Та він не відмовлявся й від фізичної праці, коли її було потрібно коло церкви, чи коло резиденції, хоч не втішався нато сильним здоров'ям.

Покійний полишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Петра в Едмонтоні і три дочки: Емілію Ейрд в Монреалі, Лелію Зенько в Лос Енджелес і Лесю в Гюстон, Тексас та шість внуків. Окрім того одного брата Івана та дві сестри Анну та Марію.

Похоронні богослужби відслужили в церкві Пресв. Тройці в Веґревил місцевий душпастир о. Головайчук ЧСВВ та о. Д. Ґрещук з Калґарі, який є сестрінком дружини покійного. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі, поруч свіжої ще могили його брата Петра.

Жаль і смуток огортає серця всіх знайомих та приятелів покійних, що невмолима смерть в так короткому часі забрала аж двох братів з цього світу. Та нехай наша віра допоможе нам перенести той удар з надією, що ми колись стрінемося з покійними на другому світі, щоб разом з ними славити Вічного Бога.

В. С.

З нагоди похорону родина покійних передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійним вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійних Петра та дружина й діти покійного Михайла складають сердечну подяку всій ближчій та дальшій родині та всім сусідам, приятелям і знайомим, які в якийнебудь спосіб допомогли нам перенести наш біль по втраті дорогого мужа, батька та дідуня та його брата Петра. Наша щира подяка Впр. о. Велещукові та о. Головайчукові, а зокрема Всеч. о. Грещукові, який приїхав аж з Калґарі, за відслуження похоронних обрядів та слова прощання й потіхи. Дякуємо рівнож п. Петрові Самоїлові з Нового Києва за спів під час панахиди та Службу Божу за супокій своїх побратимів та співпрацівників з Нового Києва. Нехай Всевишній Господь нагородить всім сторицею, а покійному дасть царство небесне.

Едмонтон, Алберта

ПРИВІТАЛИ П-І К. СМОЛИК З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

В суботу, 25 квітня, за почином п-і Катерини Жарської, членкині „Апостольства Молитви" зібрались в домі п-і Катерини Смолик, щоб привітати її з днем народження. Понад 30 членкинь, що прийшли на цей вечерок, засіли до святочної вечері. Господинею вічрка була п-і Марія Сацьків. Вона попросила п-ю Юлію Піньковську до слова й та переказала життєпис п-і Смолик, починаючи з її наймолодших років. Зокрема вона ширше розказала про її працю в едмонтонських товарисвтах та організаціях, як „Зоря", „Народний Дім" та „Апостольство молитви". П-і Піньковська закінчила своє слово побажанням всього добра та ще багатьох літ. Після того всі приявні відспівали крімке многолітствіє. З черги п-і Піньковська передала п-і Смолик від імені всіх приявних прекрасний дарунок.

Щиро зворушена п-і К. Смолик подякувала усім від серця за участь у вечірці, за привітання та гарний дарунок.

З нагоди вечірки п-і Марія Сацьків та п-і Юлія Піньковська перевели збірку на „Українські Вісті" й зібрали 6.15 дол. А п-і К. Смолик склала від себе ще окремо 5.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а п-і Катерині Смолик бажаємо прожити в доброму здоров'ю ще много гарних та щасливих літ.

Приявна на гостині

Річна передплата
«У.В.» – тільки $5.00

Мондер, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА КОВТУНА

На 68 році життя упокоївся в Бозі бл. п. Петро Ковтун. Останні роки свойого життя покійний проживав у Вайкінґ, Алберта. Там нашої церкви нема. Тому покійний завжди їздив до тих місцевостей, де була наша церква, щоб магти бути на рідній Службі Божій. Його передсмертним бажанням було, щоб його поховали з української католицької церкви. Родина покійного вволила його волю й його похоронено з церкви св. Апостолів Петра і Павла в Мондері. Похоронні обряди відслужив о. И. Кончак ЧСВВ, а тлінні останки покійного зложено на цвинтарі в Мондері. Покійного оплакують дружина Анна, один син, три замужні дочки та двох братів, один у Мондері, а другий в Едмонтоні. Окрім того оплакують покійного 15 внуків та дальша родина.

Після похорону відбувся поминальний обід, під час якого зложено 14.45 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Горем прибита родина покійного Петра складає щиру подяку Впр. о. И. Кончакові за відслуження похоронних богослужб, а всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійного прийме до свойого царства.

Дружина Анна, діти та внуки

Лемонт, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ХОМИ

Бл. п. Іван Хома, один із піонерів найстаршого українського округа, помер у Лемонті дня 28 лютого, ц.р. Полишив у смутку чотири сини, Петра, Василя, Михайла й Гриця, та шість доньок, Марію, Настю, Геню, Каську, Розалію та Наталю.

Покійний відзначався спокійною та веселою вдачею. Він був взірцевим членом парафії св. Івана в Гіллярд, що є одною із найстарших наших парафій в Канаді.

Похоронні відправи відбулися в церкві, що до неї покійний учащав поверх 60 років, дня 4 березня, ц.р.

По погребі відбувся спільний обід в парафіяльнім домі, підчас якого переведено збірку на українську пресу. З того передано 15.20 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

ГОСПОДИНІ! ВЕСНА НАДХОДИТЬ!
Ми є спеціялістами для чищення килимів та хідників різного рода (SHAGS, INDIAS, TWIST, ORIENTAL etc).
Можете їх вживати того самого дня після чищення.
Чищення не лишає по собі ніякого запаху.
Apollo 70 Rug & Upholstery Care Ltd.
ТЕЛ.: 475-5442
Подаємо ціни даром.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ
ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

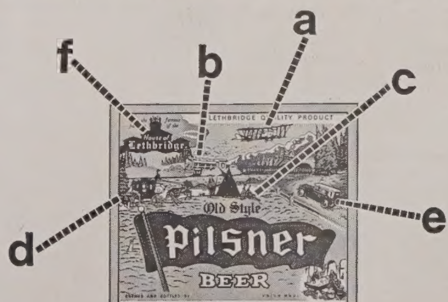

Will the biplane (a) get the mail through in time?

Will the express train (b) stop before it reaches the missing track? Will the Indians (c) attack the stage-coach (d)? Or the speeding Hupmobile (e)? And that House on the hill (f). What's going on up there?

The Pilsner label raises many exciting questions. But there's never any question about Pilsner Beer. In Lethbridge, it's still made by men who take time to brew and age beer in the traditional way. We're not about to change either: the label or the beer.

AFTER THE FAMOUS FORMULA OF **THE HOUSE OF LETHBRIDGE**

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 10
Редагує: Анна Марія Баран

АРХИЄП. Г. БУКАТКО ВІДВІДУЄ КАТЕДРАЛЬНУ ПАРАФІЮ

В днях 17 і 18 травня ц.р., милий і Високодостойний Гість з Югославії Високопреосвященніший Архиєпископ Гавриїл Букатко, завітав до катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні. Його приїзд пов'язаний з допомогою, яку подали українці з Канади потерпілим від землетрусу, що навістив Югославію.

Щирі слова подяки Владики за переслану поміч рідним, сердечні слова молитви в намірені жертводавців, повчальні слова науки — проповіді та прекрасний спів Владики підчас богослужень — внесли до катедрального храму, до парафіяльного дому -- Оседку молоді, а навіть до хат вірних подих благородної християнської любови Бога і ближнього. Вірні були дуже збудовані, обновили себе й скріпили духово.

В неділю, 17 травня, Владика, в сослуженні свого секретаря о. Марка Чоліча та о. Володимира Івашка, відслужив св. Літургію і виголосив проповідь. Співав катедральний хор під управою п. Святослава Чепиги. Того самого дня Владика Гавриїл відслужив св. Літургію в церкві св. Апостолів Петра і Павла в Саскатуні-Нутені.

Наступного дня, в понеділок вечором, Владика Гавриїл в сослуженні двох отців з Югославії вищезгаданого о. секретаря та о. Любомира Рамача, душпастиря в Свифт Куррент, Саск в присутності Преосвящ. Владики Андрея та отців душпастирів катедральної парафії св. Юрія відслужив Молебень до Пресвятої Богородиці. Темою проповіді Владики була постійна опіка Пресвятої Богородиці над нашим українським народом.

По відправі в катедрі, відбулися сходини — зустріч вірних з Високодостойним Гостем в парафіяльному домі — Оседку молоді. Програмою зустрічі проводив Владика Андрей. Головною точкою зустрічі було слово — розповідь Владики Гавриїла про землетрус в Югославії та його наслідки в церковному житті пошкоджених громад. Владика підкреслив велику любов югославянських українців до свого рідного. Хоча вже проминуло 300 років від часу першого поселення українців в Югославії, та помимо різних труднощів, вони заховали свою національну ідентичність, свідомість приналежности до українського народу, свою мову і культуру, свої звичаї і традиції, а що найголовніше — свою віру і свій обряд. Тепер в Югославії є 42,000 українців, інформував Владика. Свою розповідь ілюстрував Високодостойний Гість відповідними світлинами.

На закінчення відбулася розмова з присутніми у формі ставлення запитів і відповідей. Була теж нагода для вірних особисто говорити з Владикою Гавриїлом. Пані з ЛУКЖ подали всім учасникам зустрічі перекуску.

Наш Дорогий Гість мав нагоду відвідати деякі місця в Саскатуні. Звідси, через Свифт Куррент, повела дорога на захід — до Едмонтону.

На допомогу потерпілим від землетрусу

Українцям в Югославії

(в продовженні до звідомлення з 2-го квітня ц.р.)

На адресу Єпископської канцелярії зголошено такі пожертви: п. Микола Гримків — $10.00; п-і Горейда — $5.00; п. Олекса Брик — $100.00.

Збірки: о. Р. Гоменко — $20.21; о. В. Василишин — $150.00; о. А. Щеснюк — $57.00.

Саскатун:

Під час збірки на поміч потерпілим в Югославії, з катедральної парафії св. Юрія вплинули такі жертви: Спеціяльна збірка в церкві $320.00. По $100.00 — о. Іван Олійник і о. Петро Криворучка, по $25.00 — о. Володимир Івашко, Автомобілеве Підприємство панів Стефана Духа і Івана Дуди; по $20.00 — п-во Іван і Анна Щудлик, п-і Текля Мудра і п-і Стефанія Кузь; по $15.00 — п. Йосиф Козак; по $10.00 — п. Михайло Чугайовський, п. Панько Габрух, п. Михайло Корнило, п-і Марія Шульган і п. Василь Пенцак; по $5.00 — п-і Анна Новосядла, п-і Катерина Ільницька, п-і Анна Сенкусь, п. Петро Колишір, і п. Григорій Гунчак, по $3 — п. Дмитро Магер, по $2 — п-і Юстина Сороковська.

Крім того через катедральну парафію переслано $50.00 від Української Кредитової Спілки „Нова Громада".

Спортовий турнір катедри св. Юрія

в Саскатуні

Шостий з черги щорічний Спортовий турнір української католицької катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні закінчився гарним успіхом. В неділю, 5 квітня в парафіяльному домі — Оседку молоді, в присутності 120 осіб, відбулася передача трофеїв переможцям. Програмою проводив голова Турніру о. В. Івашко.

В першій частині вечора розіграно змагання в мішаній парі бедминтону між МУНО (Одарка Добровній — Стефан Волчак) і УКЮ катедри (Іванна Гнатюк — Вернард Колишір). Вислід змагань 1:1. Звіт з турніру подав о. В. Івашко. У змаганнях в кошівці, відбиванці, пінг-понгу і бедминтоні взяло участь 159 осіб, в тому 94 хлопців і 65 дівчат.

У загальному точкуванні зайняли місця: 1.: Пласт — 149 точок; 2.: УКЮ парафії св. Петра і Павла — 100 точок; 3.: УКЮ катедри — 96 точок; 4.: МУНО — 2; УКЮ катедри і УКЮ парафії св. Петра і Павла по 1.

Найстарший трофей у чоловічому пінг-пінгу губернатора провінції Саскачевану п. д-ра Степана Воробця і найновіший трофей у мішаній парі бедминтону, першого радного українського походження міста Саскатуну — п- Мирона Чернецького, здобув Пласт.

Крім першунів у пінґ-понґу пластових гуртків, нагороджено вперше теж найкращих змагунів у грі — гокею на підлозі чотирьох дружин учнів Рідної Школи при катедрі.

По передачі трофеїв промовляв на виховну тему о. прелат Іван Олійник. На закінчення зроблено фотознимку, а пані з відділу ЛУКЖ при катедрі подали перекуску.

Альбом Української Католицької Церкви

Саскатунської єпархії (фінансове звідомлення — продовження)

Пан і пані Юстин Воробець — $10.00; Кредитова Спілка „Нова Громада" в Саскатуні — $100.00; відділ ЛУКЖ при катедрі св. Юрія в Саскатуні — $100.00; відділ ЛУКЖ парафії св. Ап. Петра і Павла Нютена-Саскатун — $100.00; відділ ЛУКЖ парафії св. Юрія в Принс Алберт, Саск. — $125.00.

(далі буде)

Повідомлення з єпископської канцелярії:

31 травня — год. 10 ранку — Архиерейські відвідини і Служба Божа в Медов Лейк, Саск.

7 червня — год. 10 ранку — Архиерейська Служба Божа, положення наріжного каменя та благословення церкви в Норквей, Саск.

год. 5 попол. Архиерейський Молебень в церкві св. Івана Хрестителя в Фостон, Саск.

14 червня — год. 10 ранку — Архиерейські відвідини і Служба Божа в церкві Зіслання Св. Духа вРостерн, Саск.

год. 5 — Архиерейський Молебень в церкві св. Параскеви в Твей, Саск.

21 червня — год. 10 ранку — Архиерейські відвідини і Служба Божа в Кридор, Саск.

Концерт з нагоди „Дня матері"

Концерт відбувся в неділю, 10-го травня пополудні в приміщеннях Оседку молоді. В концерті взяли участь діти Рідної школи і садочка при катедральній парафії св. Юрія.

В програмі концерту були окремі й збірні виступи дітей. Концерт започаткували діти виступом всіх дітей. Збірну деклямацію: „В місяці травні", продеклямували: Андрій Нагачевський, Доролько Тарновський і Мирослав Пасічняк, а тоді всі діти гарно відспівали „О Мати Боже, Мати Єдина".

В другій частині концерту виступив садочок, під проводом учительки Христі Пастершанк і п-і Єлисавети Вербіцької. Діти спільно, виразно і голосно та гарно проказали „Привіт Мамі". Дівчатка разом, під рясні оплески приявних, сказали вірш „Хвора ляля", під таким же враженням приявних говорили теж хлопчики свого вірша „скочив котик". Діти деклямували вірші із відповідними рухами. Поміж деклямаціями вони відспівали такі пісні: „Ой у полі малі діти", „Кво, кво, кво" і „В нашій школі є дзвіночок".

В третій частині концерту виступали діти із сценкою: „Слава, слава, любій мамі" під проводом учительки п-і Н. Нагачевської, а потім слідували поодинокі й збірні виступи дітей під проводом учительки А. М. Баран. В тій частині із окремими точками виступали: Бернадета і Роман Меклавд — „Привіт Мамі", деклямація; Данило Габрух, — „Мама наша Мама" — деклямація разом із піснею всіх дітей на сцені; Андрійка Пастершанк, „Моїй Мамі" деклямація; Маруся Голуб, „Любов Матусі" — пісня, при фортеніяно студ. Аркадія Баран; Йосифа Гарасимчук, „Для Тебе Мамо" — деклямація; Рузя Тепаскі, „Бажання в Мамин День" — деклямація; Рома Пастершанк, „Буду шити вишивати" — деклямація; „Три Любячі Серця" — збірна деклямація її виконали: Галина Сікора, Линда Жук, Олександра Гненна, Леся Сабада, Люба Кузьма. Поміж деклямаціями всі діти співали „Мамо моя рідна". Вірш „Маріє Мати" збірно продеклямували: Петруся Гарасимчук, Розенка Габрух, Маруся Підвербецька, Маруся Леочко. І кінцева пісня „Три віночки" — виконання віночків інсценізували: Ганя Сабада, Орися Метанчук, Синтія Гнатюк.

П'яту частину концерту заповнила сценка у двох діях „Думки" — під проводом учительки Е. Саранчук.

На закінчення концерту, склалися такі точки: побажання, що їх складали: від усіх дітей Михайло Мартинюк, Леонард Чіляк, Давид Нагачевський і Ігор Сиваник. „Многая літа" і кінцева „сценка, „Живий Образ" — під проводом учительки С. Меклавд.

Після програми промовляв о. прелат І. Олійник і голова батьківського комітету при Рідній школі п. П. Гнатюк.

Голяр, Саскачеван

Неділя, 17-го равня ц.р. була торжественним днем для членів парафії св. вмч. Димитрія в Голяр, бо того дня був з архиереськими відвідинами в Голяр, Преосвящ. Владика Кир Андрей.

В годині 10-тій ранку Преосвященного вітали вірні процесійним виходом, діти в біленьких суконочках сипали до стіп Владики квіти, а найстарший із піонерів парафії п. М. Підперигора вийшов на зустріч із хлібом і сілдю.

Після тієї гарної традиційної церемонії привитання, вірні ввійшли разом з Владикою до церкви. Владика відслужив Архиерейську Службу Божу в сослуженні пароха о. Кравчика з допомогою при престолі п. С. Куривчака зі Саскатуну. Всі вірні, цілою церквою, гарно співали до Служби Божої. При кінці Богослуження, Владика виголосив принагідну проповідь.

Після Богослуження в парафіяльному домі ім. Маркіяна Шашкевича, був святковий обід, який старанно приготовили членки парафії. Під час обіду, окрім привітання Владики, о. парохом, а на закінчення обіду прощального слова Кир Андрея, була гарна програма, яку виконали діти парафіяльної рідної школи під проводом учительки п-і Прибишевської.

Після святкового обіду в якому взяло участь прибл. 150 членів парафії, всі вірні із своїм Владикою та своїм о. парохом пішли процесійним походом на парафіяльний цвинтар, що є у недалеко церкви й парафіяльного дому. Тут Владика відслужив панахиду в наміренні померших піонерів — будівничих парафії та всіх вірних, що спочивають на тому кладовищі.

Відтак вірні підходили до Владики віталися і розмовляли із ним особисто. Надвечір Преосвященний Кир Андрей виїхав з Голяр до Ватсон де його очікували вірні тієї парафії. У Ватсон, Владика ще того дня відслужив Архиерейський Молебень.

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. АНГЕЛИНИ КОЛИШІР

бл. п. Ангелина Колишір

В четвер, 2 квітня відійшла у вічність бл. п. Ангелина Колишір, дружина відомого громадського діяча Петра Колишіра. Бл. п. Ангелина хворіла всього один день й померла в шпиталі св. Павла в Саскатуні, прийнявши з рук о прелата І. Олійника св. Тайну оливопомазання.

Покійна Ангелина народилася 8 січня 1905 р. в піонерській родині в Кадворт, на північ від Саскатуну. Тут вона виростала, тут провела свої дитячі й молодечі роки, тут ходила до школи, тут враз з родичами до церкви св. Спаса ходила. Звідси 4 серпня 1929 р. вона вийшла заміж за Петра Колишіра. Молоду пару вінчав о. М. Оленчук в церкві св. Юрія в Саскатуні.

В місті Саскатуні провела своє дальше життя, аж до своєї смерти. Від самого приїзду до Саскатуну покійна включилася в працю церкви та парафії св. Юрія, ставши її членкинею. Вона була рівнож членкинею першого жіночого товариства при церкві св. Юрія, що називалося „Українське греко-католицьке жіноче товариство", відтак, після переорганізування „Жіноча поміч", а від 1949 р. відділ Ліги Українських Католицьких Жінок. Бл. п. Ангелина не лиш була доброю й ревною членкинею того товариства, але часто її вибирано до управи того товариства. Своєю лагідною вдачею покійна Ангелина з'єднала була собі загальну любов та пошану серед сусідів, приятелів та спів-парафіян, чого доказом було велике число учасників панахиди та похорону. Всі вони прийшли, щоб востаннє попращатися з покійною та відпровадити її на вічний супочинок.

Оплакують покійну муж Петро, сини Михайло у Ванкувер, Василь у Летбридж з дружинами та чотирма внуками, сестра, зам. Костюк в Принс Алберт, брати Петро в Саскатуні та Антін і Никола в Кадворт, Саск.

Похорон покійної зачався панахидою, що її в неділю, 5 квітня відслужили в катедральній церкві св. Юрія о. прелат І. Олійник та о. В. Івашко. Окрім родини, були приявні на панахиді сусіди, приятелі та знайомі, що вщерть наповнили простору катедральну церкву.

В понеділок, оба вищезгадані отці відслужили заупокійну св. Літургію та похорон при заповненій катедральній церкві. О. В. Івашко попращав покійну в українській, а о. прелат І. Олійник в англійській мові. Під час Служби Божої біля домовини стояли в почесній службі членкині відділу ЛУКЖ катедральної парафії зі свічками в руках: Марія Григоряк — перша голова першого відділу ЛУКЖ, що був заснований 1941 р. Анна Петрик, Ангелина Чугайовська, Анна Щудлик, Катерина Гненна та Анна Смиснюк. Домовину з тлінними останками несли: Іван Колишір, Петро Ковалюк, Василь Ковалюк, Никола Хрунь, Антін Хрунь та Олекса Костюк.

В часі панахиди та похорону співали дяк С. Гненний та місцевий учитель В. Михайлюк.

Тлінні останки покійної зложено на місцевому католицькому цвинтарі.

Після похорону відбувся в парафіяльні залі обід, що його, на запрошення родини, приготовили членкині ЛУКЖ. В поминальному обіді взяло участь велике число учасників похорону. В часі обіду промовляв ще раз о. прелат І. Олійник, відмічущчи в свойому слові добрі прикмети характеру покійної та її заслуги. Від імені місцевих організацій склав вислови співчуття родині п. Т. Баран. Він рівнож, на прохання мужа покійної, склав щиру подяку всім, що чимнебудь причинилися до звеличання похорону покійної Ангелини.

Під час обіду переведено збірку на добродійні цілі, з якої передано 10.00 дол. на „Українські іВсті". За жертву щиро дякуємо, а покійні вічна пам'ять.

ПОДЯКА:

Прибиті горем та смутком по утраті нашої дорогої й незабутньої дружини, матері, бабуні та сестри, складаємо щиру подяку Всесв. о. прелатові І. Олійникові та Всеч. о. В. Івашкові за відслуження похоронних обрядів та слова пращання й потіхи. Дякуємо дякам п. В. Михайлюкові та п. С. Гненному за спів під час похоронних богослужб. Похоронному заведенню „Вест Вуд Фюнерал Чапел" дякуємо за совісну обслугу. Членкиням відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Юрія дякуємо за приготування поминального обіду. Всім нашим приятелям дякуємо за жертви на Служби Божі та за квіти на могилу покійної, як також за їхні вислови співчуття та слова розради. А всім учасникам похорону дякуємо за віддання послідної прислуги покійній. Нехай Милостивий Господь винагородить вам сторицею, а покійної душу прийме до Свого царства.

Муж Петро, сини Михайло та Василь, невістки та внуки.

• Астронавт Ніл Армстронґ, що перший був на Місяці, перейшов на працю до бюра завідування міжплянетними польотами й більше не буде брати участи в міжплянетних експедиціях.

Ґрадуаційні врочистості

Саскатун:

Хто мав нагоду бути на цьогорічній ґрадуаційній програмі що була другою з черги в новопобудованій Авдиторії сторіччя напевно прихилиться до вищезгаданого заголовку, бо так врочисто, святково й поважно воно проходило. Під звуки оркестри, зразу на сцену великої і модерної театральної залі ввійшли достойники Саскачеванського університету в своїх офіційних одягах, а після них входили довгими рядами в чорних накидках ґрадуанти занимаючи призначені місця на залі.

Після гимну, пролунали слова прохань до Всевишнього, щоби у своїй Премудрості ужив отих людей науки, як інструменту, для запанування царства Божого на землі, — щоб було добро і мир поміж людьми. Відтак слідували ще деякі формальності й довгі ряди ґрадуантів у чорних накидках підходили на сцену. Після відчитання імені й прізвища, вони, приклякнувши одержали ґрадуційний шаль „ґуд", символ поосібних каледжів Саскачеванського університету й перше ґратуляційне привитання від канцлера Університету Дж. Діфенбейкера, кол. прем'єра Канади. Повертаючи на місця забирали свої дипльоми.

Цьогорічна весняна ґрадуація Саскачеванського университету, була з черги 59-тою з 1,575 ґрадуантами, на 114 ґрадуантів більше, як у минулому році.

Із ґрадуанційної програми, яку одрежували всі учасники ґрадуації, де подано ім'я й прізвище ґрадуантів, можна завважити поверх двісті ґрадуантів українського роду. Між ними коло п'ятдесят наших ґрадуантів з відміченням — Саскатун, поміж котрими зустрічаємо імена осіб відомих Саскатунській громаді: о. Григорій Удод Б.А. з признанням стипендії; Сестра Христина Б.А. з високим відзначенням з українського; Христина Т. Пастершанк Б.А. — учителька "садочка" катедральної парафії св. Юрія. Христина М. Сокульська Б.А. — викладає на курсах українознавства — з признанням стипендії; Юрій Жеребецький Б.Ед. з признанням стипендії — викладає на курсах українознавства, а Ярослав В. Вовк Б.А. — пластун, член ансамблю „Євшан"; Богдан Папіш Б. Ссі. — активний член МУНО; Б. Пилипчук — доктор медицини, член „Обнови", мешканець інституту А. Шептицького, а дальше, Богдан Клименко — доктор ветеринарії; Максим Ю. Гоменюк Б.А.; Володимир І. Буряник Б.А.; Павло Д. Москва Б.А.; Тереса І. Новаковська Б.А.; Джералд Ч. Шеваґа Б.А. і Б.Ег.; Петро М. Гавриш Б.Ссі.; Данель П. Куний Б.А. і Філ. Ед.; Іван Д. Боднарик Б.А.; Рональд Б. Заведюк Б. оф комерс; Льорін А. Допко Б. Ссі в гом економік; Юліян Паславскі Б.А. і Б. Ед; Ма-

(закінчення на 8 стор.)

Фотознимка зроблена 5 квітня 1970 р., на закінчення Спортового турніру, що його організує кожного року катедра св. Юрія. Сидять на підлозі, відзначені змагуни з ліґи гокею на підлозі учнів Рдної Школи при катедрі св. Юрія. Сидять від ліва: п. Володимир Шеваґа, голова УКЮ при катедрі, п. Орест Сорба, голова УКЮ при парафії св. Петра і Павла (на Нутені), п. Евген Сабада, заступник голови Пластприяту, п-і Розалія Шинкарук, голова відділу ЛУКЖ при катедрі, панна Галя Поліщук, голова МУНО, о. Володимир Івашко, голова турніру, о. Іван Олійник, парох катедри св. Юрія, п. Мирон Черненький, радний міста Саскатуну, п. інсп. Петро Воробець, п. Джім Петрик, п. Франко Гучковський, голова парафіяльної управи катедри, ст. пластун Ярослав Вовк, представник пластової групи, пластун юнак Богдан Жеребецький, провідник Ліґи гокею на підлозі. Стоять у трьох рядах, частина учасників турніру.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Арештовано критика совєтського ладу

У СССР політична поліція — КГБ — арештувало 32-річного письменника Андрія Амальріка, який написав книжку: «Чи СССР вдержиться до 1984 р.?»

Амальріка арештовано в його домі, в селі Акулово, 105 миль на південь від Москви. Агенти політичної поліції, уніформовані міліціонери та представники прокуратури зробили тригодинну ревізію в хаті Амальріка, а потім його арештували. Амальрік опирався й не хотів йти з поліцією; його силоміцно тягнули до поліційного авта.

Переклад скороченого тексту Амальріка був уміщений в «УВ».

УСМІХНІТЬСЯ

Хлопчик питає у батька:
— Тату, коли ти одружився?
— Як двадцять чотири роки мав.
— А мати?
— У двадцять два.
— То що, тату, вона одружилася на два роки раніше, ніж ти?

Albert House of Broadloom Ltd.
7209 - 101 Ave., Edmonton
Phone: 466-5345 — 477-7959

Dupont Nylon	5.99 sq. yd.
Acrilan	5.99 sq. yd.
Wool	10.99 sq. yd.
Corlon & Cushion Floor as low as	2.99 sq. yd.

Спеціяльні ціни на великі замовлення.

Читачі з-поза Едмонтону дістануть за показанням того оголошення 5% знижки.

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого агента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

УВАГА

БІНГО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
S P O R T E X
EXHIBITION GROUNDS

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Бурхливий робітничий з'їзд в Едмонтоні

В Едмонтоні відбувся з'їзд Канадського робітничого конгресу. Комуністи пробували просунути ухвалу, щоб у склад Канадського робітничого конгресу прийняти дві їхні організації «Об'єднаних рибалок» та «Юнію об'єднаних робітників». Об'єднання рибалок викинено ще в 1953 р. за комуністичні тенденції.

І тепер з 1,500 делегатів більшість голосувала проти прийняття комуністичних організацій у склад Робітничого конгресу. Гостра дискусія над прийняттям перенеслася із залі на площу, де дійшло до бійки. Щойно поліція завела лад.

УСМІХНІТЬСЯ

— Ти схуд, зблід, обріс, нікуди не ходеш... Що ти робиш цілими днями?
— Пишу роман.
— Ну й дивак! Навіщо так мучитися, коли за одного доляра можна купити готового?!.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE
• Комплетна перевірка слуху апаратом
• Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні
Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: червень: понеділок, 1 — Ст. Пол.; вівторок, 2 — Ґренд Сентер; середа, 3 — Боннивіл; п'ятниця, 5 — Ред Дір.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

Перший кандидат партії НДП в Алберті

Юрій Опришко

Юрій (Джордж) Опришко з Бойл, Алберта, перший з партії НДП в Алберті дістав номінацію на кандидата до виборів до Албертської легіслятури. На зборах, що відбулися в залі Бойл коммюніті сентер, приблизно 100 приявних членів партії НДП вибрали через аклямацію, Ю. Опришка кандидатом до провінційних виборів з їхньої округи.

Юрій Опришко походить родом з Просперіти, Алберта, 120 миль на північ від Едмонтону. Він прийшов на світ в родині українських піонерів І. Опришків, що фармували через довгий час в тій околиці. П. Опришко закінчив Албертський університет й тепер є віце-принципалом гайскул в Бойл.

Попри свою професійну працю, він бере живу участь в суспільно-громадському житті. Він є членом української католицької парафії в Бойл, де минулого року був секретарем церковного комітету. Є він теж членом інших організацій як Лайонс клаб, Чембер оф коммерс, головою комітету для передшкільного виховання, членом управи відділу об'єднання вчителів та других.

На номінаційному зібранні був приявний провінційний провідник Нової Демократичної Партії Г. Нотлей, який підкреслив потребу співпраці між урядом та фармерським населенням. „І з тої причини вибір кандидатом Ю. Опришка є дуже щасливим потягненням, — сказав Г. Нотлей, — бо мабуть ніхто інший не знає так проблем своєї виборчої округи, як знає п. Опришко. То зрештою підтверджує його успіх в часі виборів в 1967 р., коли він у виборах дістав друге місце, зараз після вибраного посла". (Огол.)

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

RIVER VIEW HOTEL
Свіжо відновлений
НИЗЬКІ ЦІНИ —
централью положений
10136 - 95 Ст., Едмонтон
Тел.: 422-8665

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Ґрадуаційні врочистості

(закінчення з 7 стор.)

віс М. Прощишин здобула з відзначенням диплому норси, та інші.

Йорктон:

Ґрадуації в Академії Пресвятого Христового Серця відбулися в неділю, 10 травня. В суботу, 9-го травня, 58 ґрадуанток взяли спільно участь в Богослуженні, прийняли Найсв. Тайни, а опісля мали спільне снідання, приготоване для них Сестрами Академії Ґрадуаційні формальності почалися в неділю, в годині 1-шій по полудні в авдиторії Колеґії св. Йосифа. Гарна церемонія вручення диплому закінчення дванадцятої кляси була проведена з участю Преосв. Владики Кир Андрея. Бесідником в часі ґрадуації був о. Я. Сиваник ЧНІ зі Саскатуну.

Поміж численними нагородами за осяги в науці є нагорода БУК, йорктонського відділу, яку одержала Мавіс Раїна з Йорктону, а теж нагороду обох йорктонських відділів ЛУКЖ, яку одержали Цинтія Мисько і Єлисавета Лазурко, обі студентки з Йорктону. Відмічено рівнож осяг в навчанні українського. Відзначення одержала Марта Собко з Врокстон, Саск. Після ґрадуаційних формальностей був бенкет в авдиторії св. Ґерарда.

Щиро вітаємо та ґратулюємо студенткам — ґрадуанткам Академії Пресв. Христового Серця, а зокрема ґратулюємо ґрадуантам Саскачеванського університету, та бажаємо всім успіху і щастя в дальших студіях і житті.

УСМІХНІТЬСЯ

— Мамо, скажи будь ласка, де ти народилася?
— У Монреалі, синку.
— А я в Саскатуні, так?
— Так.
— А де ж народився тато?
— В Едмонтоні.
— Дивно, як це нам пощастило зустрітися.

S P E C I A L !
ВСІ ВЛАСНИКИ АВТ
Дайте ваше авто помалювати зі споду таром. Тепер найнижча ціна в цілій Канаді. Від 20 років у бизнесі.
Edmonton Undercoating & Auto Body Shop
9633 - 102 Ave. Edmonton
Tel.: 422-7784 —
— Home: 466-4371

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі. Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи ремісничі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

MYRON'S BACKHOE SERVICE
Спеціяліст для закладання септичних збірників (Septic Tanks), водопроводів та каналів. На септичні збірники даємо ґарантію на ціле життя.
Тел.: 799-5527; як нема відповіди дзвоніть на **ч.: 799-5659.**
Адреса на листи:
MYRON'S BACKHOE SERVICE
P.O. Box 30, GIBBONS, Alta.
Власник Мирон Павлечко

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
нова адреса: ....
....
(Адресу писати по-англійськи)